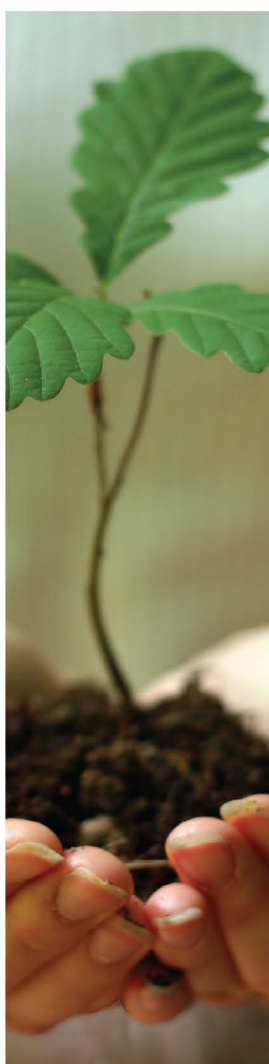

GENERALDIREKTORATET FÖR INTERN POLITIK

POLICYAVDELNING **B**

STRUKTUR- OCH SAMMANHÅLLNINGSPOLITIK

Jordbruk och landsbygdens utveckling

Kultur och utbildning

Fiskeri

Regional utveckling

Transport och turism

FRÅGOR DÄR
EUROPAPARLAMENTET
HAR PÅVERKAT STRUKTUR- OCH
SAMMANHÅLLNINGSPOLITIK

MEDELANDE

Generaldirektoratet för EU-intern politik

Direktorat B: Struktur- och sammanhållningspolitik

FRÅGOR DÄR EUROPAPARLAMENTET HAR PÅVERKAT STRUKTUR- OCH SAMMANHÅLLNINGSPOLITIKEN

MEDDELANDE

Innehåll

I meddelandet finns information om ärenden där Europaparlamentet har haft en viktig funktion under innevarande mandatperiod, som inleddes 2004. Meddelandet är uppdelat efter utskott och täcker områdena transport, regional utveckling, jordbruk, fiske samt kultur och utbildning.

IP/B/COMM/NT/2009_01

3/2/2009

PE 408.967

SV

Detta meddelande har beställts av generaldirektörerna för Europaparlamentets generaldirektorat för EU-intern politik respektive för EU-extern politik.

Meddelandet offentliggörs på engelska.

Samordnare: Gonçalo Macedo

Författare: Jacqueline Brown (regionalpolitik)
Nils Danklefsen (transport)
Jesús Iborra Martín (fiske)
Constanze Itzel (kultur)
Ivana Katsarova (regionalpolitik)
Albert Massot Marti (jordbruk)

Direktoratet för struktur- och sammanhållningspolitik
Europaparlamentet
E-post: poldep-cohesion@europarl.europa.eu

Meddelandet finns tillgängligt på webben på följande adress:
<http://www.europarl.europa.eu/studies>

Manuskriptet färdigställdes i januari 2009.

Bryssel, Europaparlamentet 2009

De åsikter som framförs i texten är upphovsmännens och utgör inte nödvändigtvis Europaparlamentets officiella ståndpunkt.

Återgivning eller översättning för icke-kommersiellt bruk är tillåtet, under förutsättning att källan anges och att utgivaren meddelas i förväg och får en skriftlig kopia.

INNEHÅLL

1. INLEDNING	9
2. SAMMANFATTNING	9
2.1. Transportpolitik	9
2.2. Regionalpolitik	11
2.3. Jordbruk	13
2.4. Fiske	15
2.5. Kultur	17
3. TRANSPORTPOLITIK	21
3.1. Tydligare flygpriser	21
3.2. Trafiksäkerhet: Bättre skydd för fotgängare och cyklister	21
3.3. Trafiksäkerhet: Eftermontering av speglar på tunga fordon	22
3.4. Vägtrafik: Internalisering av miljökostnader	23
3.5. Europaparlamentet utformar rättslig ram för kollektivtrafiken	23
3.6. Flygresor: Rättigheter för personer med funktionshinder och nedsatt rörlighet	24
3.7. Krav på svart lista över flygbolag med bristande säkerhet	25
3.8. Hamnpaketet: Avslag för andra gången	26
3.9. Järnvägspaketet: Ökade rättigheter för passagerare	26
3.10. Mer konkurrens för att stimulera järnvägen	27
3.11. Mot harmoniserade kvalitetsstandarder för turisttjänster inom EU	28
3.12. Parlamentet trycker på rådet att anta ett tredje paket om sjöfartssäkerhet	29
4. REGIONALPOLITIK	33
4.1. Inledning: Utskottet för regional utveckling och dess roll	33
4.2. Regionalt solidaritetsstöd: Parlamentet godkänner 308 miljarder euro till regional utveckling	33
4.3. EU-finansiering till bättre bostäder	34
4.4. Solidaritet inom EU: Pengar för terrorismbekämpning och hot mot folkhälsan	34
4.5. Stöd till fredsprocessen i Nordirland	35
4.6. Frivilligarbete ger EU-medborgarna inflytande	36
4.7. Ledamöter ifrågasätter omotiverade företagsomflyttningar	36
4.8. Stöd till företag inom EU i öregioner med höga bränsle- och energikostnader	37
4.9. Att minska skillnader i den regionala utvecklingen	37
4.10. Regionalutskottet granskar EU:s regionala anslag	38
4.11. Att öka EU:s innovationskraft	38

4.12. Läs mer	39
5. JORDBRUK	41
5.1. Ny GJP under arbete: en hälsokontroll	41
5.2. Vilken framtid får unga lantbrukare med reformen av GJP?	42
5.3. GJP och den globala livsmedelsförsörjningen	43
5.4. Risk- och krishantering inom jordbruket	43
5.5. Naturkatastrofer, eldsvådor, översvämningar och torka: aspekter för jordbruket	44
5.6. Situationen och utsikterna för jordbruk i bergsområden	44
5.7. Ny djurhälsostراتيجية för EU	45
5.8. Djurskydd och djurens välbefinnande	46
5.9. Främjande av grödor som inte används som livsmedel	46
5.10. Bioteknik: Visioner och utmaningar för Europas jordbruk	47
6. FISKE	49
6.1. Kris inom fiskerinäringen	49
6.2. Förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet	53
6.3. Återhämtnings- och förvaltningsplaner	54
6.4. Hållbarhet inom EU:s fiske genom maximal hållbar avkastning	57
6.5. Politik för att minska oönskade bifångster och stoppa bruket att kasta fångst överbord inom EU:s fiske	59
6.6. Rättighetsbaserade förvaltningsinstrument för fisket	60
6.7. Gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske	61
6.8. Debatt om en gemenskapsmodell för miljömärkning av fiskeriprodukter	62
6.9. Skydd av känsliga marina ekosystem mot de negativa verkningarna av fiske med bottenredskap på öppet hav	63
6.10. Inlämning av statistik över vattenbruket från medlemsstaterna	63
7. KULTUR, UTBILDNING, MEDIER, SPRÅK, UNGDOMSFRÅGOR, IDROTT OCH KOMMUNIKATION	65
7.1. Kultur	65
7.1.1. Arbetstillfällena och tillväxtpotential inom kultursektorn	65
7.1.2. Göra Europas gemensamma arv känt för allmänheten	65
7.1.3. Interkulturell dialog	66
7.2. Utbildning	67
7.2.1. Stimulera rörlighet och europeiskt samarbete	67
7.2.2. Utbildning och konkurrenskraft	68
7.3. Medier	69

7.3.1. Reform av europeiska tv-bestämmelser	69
7.3.2. Trygga mångfalden i europeiska medier	70
7.3.3. Gynna europeisk film	70
7.4. Språk	71
7.4.1. Gynna flerspråkighet och språklig mångfald	71
7.4.2. Europaparlamentet praktiserar flerspråkighet	72
7.5. Ungdomsfrågor	72
7.5.1. Europaparlamentet stöder aktiva ungdomar	72
7.6. Idrott	73
7.6.1. Mot en europeisk idrottspolitik: ledamöter oroade över tv-rättigheter, spelarutbildning, dopning och rasism	73
7.7. Europa och dess medborgare	74
7.7.1. Kommunicera EU-frågor till medborgarna och stimulera till aktivt medborgarskap	74

FÖRKORTNINGAR OCH AKRONYMER

- AGRI** Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling
- ALDE** Gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa
- BAS** Bromsassistanssystem
- GJP** Gemensamma jordbrukspolitiken
- CFP** Gemensamma fiskeripolitiken
- CMO** Gemensam organisation av marknaden
- CoR** Regionkommittén
- CULT** Utskottet för kultur och utbildning
- ECOSOC** Europeiska ekonomiska och sociala kommittén
- ECTS** Europeiska systemet för överföring av studiemeriter
- EFF** Europeiska fiskerifonden
- PPE-DE** Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater
- EUSF** Europeiska unionens solidaritetsfond
- FAO** FN:s livsmedels och jordbruksorganisation
- FPS** Frontskydd på motorfordon
- BNP** Bruttonationalprodukt
- AKFM** Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet
- GM** Genetiskt modifierad
- Verts/ALE** Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen
- GUE/NGL** Gruppen Europeiska enade vänstern/Nordisk grön vänster
- ICCAT** Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten
- IFI** Internationella fonden för Irland
- IND/DEM** Gruppen Självständighet/Demokrati

- IUU** Olagligt, orapporterat och oreglerat fiske
- MSY** Maximal hållbar avkastning
- PECH** Fiskeriutskottet
- PSE** Socialdemokratiska gruppen
- RBM** Rättighetsbaserad förvaltning
- REGI** Utskottet för regional utveckling
- RFO** Regional fiskeriorganisation
- TAC** Total tillåten fångstmängd
- TRAN** Utskottet för transport och turism
- UEN** Gruppen Unionen för nationernas Europa
- WTO** Världshandelsorganisationen

1. INLEDNING

Syftet med meddelandet är att ge en bred bakgrund till frågor inom struktur- och sammanhållningspolitiken som Europaparlamentet har lagt stor vikt vid under senare år. Meddelandet beskriver framför allt hur parlamentet med hjälp av befintliga befogenheter har bestämt sig för att påverka dessa frågor under innevarande mandatperiod, som inleddes 2004 och avslutas när detta skrivs (januari 2009).

Meddelandet är indelat i fem avsnitt som motsvarar de nuvarande utskottens fem behörighetsområden (transport och turism, regional utveckling, jordbruk och landsbygdens utveckling, fiskeri samt kultur och utbildning). Dessa fem breda områden är sedan indelade i mer specifika ämnesområden.

På begäran av utskotten har direktoratet för struktur- och sammanhållningspolitik gjort flera undersökningar och utarbetat meddelanden som rör dessa frågor.

För att underlätta läsningen introduceras de fem huvudområdena kort i en sammanfattning. Sammanfattningarna fördjupas sedan i enskilda kapitel.

2. SAMMANFATTNING

2.1. Transportpolitik

Insyn i biljettpriser på flyg

Många konsumenter har någon gång frestats av lockpriser där flygbiljetter verkar säljas till mycket låga priser. I slutet av bokningen har de dock visat sig bli dyrare när skatter och andra avgifter har lagts på. Europaparlamentet har med framgång utövat påtryckningar för att konsumenter ska få bättre skydd mot sådan praxis och att slutpriset som ska betalas hela tiden anges. Detta ingår också i de nya EU-bestämmelser som trädde i kraft i oktober 2008.

Trafiksäkerhet: Bättre skydd för fotgängare och cyklister

En ny förordning som antogs vid första behandlingen ska ge ökad trafiksäkerhet genom bromsassistanssystem och säkerhetskrav för kraftiga frontskydd på bilar. Europaparlamentet och föredraganden Francesco Ferrari (ALDE, IT) lyckades få igenom de nya kraven snabbare än vad kommissionen ursprungligen hade föreslagit.

Trafiksäkerhet: Backspeglar som minskar den döda vinkeln på äldre lastbilar

Europaparlamentet lyckades genom direktiv 2007/38/EG av den 11 juli 2007 driva igenom snabbare eftermontering av speglar på tunga fordon för att sänka antalet dödsolyckor orsakade av döda vinklar. Föredragande var Paolo Costa (ALDE, IT).

Vägtransport: Internalisering av miljökostnader

I juli 2008 lade kommissionen fram ett förslag om hur problemen med vägtransporternas miljökostnader ska hanteras. Förslaget lades fram tack vare påtryckningar från Europaparlamentet i samband med förhandlingarna om Eurovinjettdirektivet (direktiv 2006/38/EG av den 17 maj 2006). Parlamentets föredragande var Corien Wortmann-Kool (PPE-DE, NL). Det nya förslaget tillsammans med en modell för

beräkningen av externa kostnader, som kommissionen också hade ålagts att lägga fram, betraktas generellt som ett av EU:s viktigaste transportärenden under många år.

Europaparlamentet tar fram en rättslig ram för kollektivtrafiken

Parlamentet ändrade kommissionens förslag¹ i grunden och behöll de lokala och regionala myndigheternas flexibilitet beträffande kollektivtrafikens organisering. Parlamentet lade större vikt vid subsidiaritetsprincipen och valfriheten och sade ja till att behöriga myndigheter direkt tilldelar och ansvarar för transporttjänster på lokal nivå. Därigenom mildrades de obligatoriska kraven på anbudsinfordran. Den slutliga förordningen var därmed starkt påverkad av parlamentet. Föredragande var Erik Meijer (GUE/NGL, NL).

Flyg: Funktionshindrade passagerares rättigheter

Under lagstiftningsförfarandet insisterade parlamentet med framgång på att blinda, synskadade, döva, hörselskadade och mentalt funktionshindrade ska ingå i den grupp som enligt den nya lagstiftningen måste få hjälp på flygplatserna². Europaparlamentet angav uttryckligen att flygbolag och luftfartsmyndigheter måste utbilda sin personal så att den kan ge direkt stöd till funktionshindrade. Parlamentet beslutade också att kvalitetsnormer för assistans till funktionshindrade och personer med nedsatt rörlighet ska tas fram för alla flygplatser som har över 150 000 passagerare per år. Detta är betydligt mer omfattande än kommissionens förslag som endast gällde flygplatser med över två miljoner passagerare per år. Föredragande var Robert Evans (PSE, UK).

Parlamentet drev frågan om en EU-täckande svart lista över flygbolag med bristande säkerhet

Europaparlamentet lyckades driva igenom ett system med en gemensam svart lista för EU över flygbolag som inte sköter säkerheten. Detta i enlighet med förordning (EG) nr 2111/2005 (av den 14 december 2005). Kommissionens förslag gällde ursprungligen 25 olika listor, en för varje medlemsstat. Tack vare parlamentets påtryckningar stärktes även passagerarnas rättigheter till information och ersättning. Föredragande var Christine De Veyrac (PPE-DE, FR).

Hamnpaketet: förkastat för andra gången

För andra gången förkastade Europaparlamentet kommissionens förslag om tillgång till marknaden för hamntjänster. En bred majoritet ansåg att förslaget var kontraproduktivt och skulle skapa osäkerhet om framtiden för EU:s hamnar. Förslaget kritiserades inte bara för sitt innehåll, utan även för att kommissionen hade lagt fram ett i stort sett identiskt förslag 2003 som också förkastades. Oberoende av innehållet betonade parlamentet med sitt agerande sin inflytelserika roll som medlagstiftare.

Järnvägspaketet: fler rättigheter för passagerare

Förordningen om tågpassagerares rättigheter och skyldigheter var ursprungligen avsedd att gälla enbart passagerare på internationella resor³. Europaparlamentet med föredraganden Dirk Sterckx (ALDE, BE) lyckades dock utvidga direktivets räckvidd så att även passagerare på inrikes resor får rätt till ersättning. Parlamentet lyckades dessutom förbättra

¹ Förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007.

² Förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006.

³ Förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007.

bestämmelserna om icke-diskriminerande tillträde för passagerare med nedsatt rörlighet. Järnvägsföretagen blir skyldiga att införa bestämmelserna.

Mer konkurrens för att stimulera järnvägen

Liksom i det första och andra järnvägspaketet, som innebar att en fullständigt öppen godstrafikmarknad, inklusive cabotage, införs den 1 januari 2007, utövade Europaparlamentet i det tredje järnvägspaketet påtryckningar för att öka järnvägskonkurrensen, denna gång med passagerartransporter i centrum⁴. Georg Jarzembowski (PPE-DE) var föredragande. Under lagstiftningsförfarandena för samtliga tre järnvägspaket lyckades parlamentet driva igenom att järnvägsmarknaderna öppnas snabbare än ministerrådet ursprungligen hade planerat.

På väg mot harmoniserade kvalitetsnormer för turisttjänster i EU

I detta betänkande som inte rör ett lagstiftningsärende lade parlamentet fram tydliga och konkreta förslag för att få samstämmiga och enhetliga riktlinjer för turism på EU-nivå. Förslagen handlade framför allt om att införa en EU-täckande klassificering av övernattningar för turister och en kvalitetsmärkning inom EU som kan hjälpa turister i Europa. Paolo Costa (ALDE, IT) var föredragande.

2.2. Regionalpolitik

Regionalt solidaritetsstöd: Parlamentet godkänner 308 miljarder euro till regional utveckling

I juli 2006 godkände Europaparlamentet paketet för strukturfonderna 2007–2013 efter stundtals mycket hetsiga förhandlingar. Strukturfonderna står för över en tredjedel av EU:s budget under den aktuella perioden. Finansieringen är tillgänglig i samtliga 27 medlemsstater. Europaparlamentet har befogenhet att godkänna eller förkasta de allmänna bestämmelserna för strukturfonderna och lyckades åstadkomma förändringar i fråga om miljö och hållbar utveckling, ökad tillgänglighet för funktionshindrade och stärkta samrådsmetoder på lokal nivå för att garantera bredast möjliga inflöde i debatten om regional utveckling.

EU-finansiering till bättre bostäder

Frågan om bra boende till överkomliga priser för EU-medborgarna har fått större genomslag tack vare Europeiska regionala utvecklingsfonden. Nya medlemsstater kan via fonden söka EU-stöd till vissa husrenoveringsprojekt. Stödet är tänkt att hjälpa människor att spara energi i sina bostäder, sänka energikostnaderna och samtidigt värna om miljön. I maj 2007 röstade Europaparlamentet ja till ett förslag om att från och med 2009 utvidga möjligheten till att även omfatta de gamla medlemsstaterna. Parlamentet baserade sin omröstning på EU-medborgarnas tvingande behov i alla medlemsstater av tillgång till lämpligt boende i storstadsområdena, som i dag i många fall hotas av förfall och konsekvenserna av social utslagning.

⁴ Gäller direktiv 2007/58/EG av den 23 oktober 2007.

Solidaritet inom EU: Pengar för terrorismbekämpning och hot mot folkhälsan

Genom solidaritetsfonden kan upp till en miljard euro betalas ut varje år till en medlemsstat för stöd i akuta nödsituationer. Under mandatperioden har resolutioner antagits för att utöka fondens räckvidd och öka dess flexibilitet, framför allt i fråga om konsekvenserna av terrorism, stora folkhälsokriser och industrikatastrofer, liksom inverkan av skogsbränder, översvämningar och jordbävningar. Avsikten är inte att låta dem som är skyldiga till katastrofer orsakade av människor slippa undan sitt ansvar ("förorenaren betalar"), utan att kunna bereda möjlighet till snabba humanitära insatser.

Stöd till fredsprocessen i Nordirland

Det nuvarande parlamentet har konsekvent gett sitt stöd till Nordirland i den fredsskapande processen och återföreningen. 2008 röstade parlamentet ja till ett betänkande av den nordirländska ledamoten Bairbre de Brún (GUE/NGL, UK) som välkomnade de positiva resultaten och den bästa praxis som hittills uppnåtts genom Peaceprogrammen. Ledamöterna ser nu över hur arbetet inom Peace kan hjälpa andra konfliktdrabbade regioner, i EU eller utanför. År 2006 godkände också parlamentet ett fortsatt stöd på 15 miljoner euro per år till Internationella fonden för Irland (IFI), tills fonden avvecklas 2010.

Frivilligarbete ger EU-medborgarna inflytande

Parlamentet antog nyligen ett betänkande där det slås fast att frivilligarbete är bra för medborgarna, för samhället, för den regionala ekonomiska utvecklingen och för den nationella ekonomin. Forskning har visat att över 100 miljoner av EU:s befolkning ägnar sig åt ideellt arbete. Frivilligarbetarna bidrar till att genomföra EU-finansierade program som Interreg och Peaceprogrammet för Nordirland. Själva det ideella arbetet utgör också ett stort bidrag till vissa staters BNP. EU:s insatser för att gynna Europas "sociala kapital" kan hjälpa EU att stärka banden mellan EU och dess medborgare och samhällen. I betänkandet uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att se över möjligheten att befria frivilligorganisationernas arbete från moms.

Ledamöter ifrågasätter omotiverade företagsomflyttningar

Europaparlamentets ledamöter antog i mars 2006 ett betänkande där kommissionen uppmanas att införa påföljder för företag som gör omotiverade omflyttningar. De aktuella företagen är sådana som har fått EU-stöd till sin verksamhet inom ramen för ett övergripande paket med regionala stöd och sedan flyttar inom sju år. Parlamentets främsta invändning mot sådan praxis är att arbetstillfällena riskerar att försvinna i regioner som redan är hårt drabbade av ekonomisk nedgång, det vill säga just den typ av regioner som EU enligt bestämmelserna ska försöka stödja. Ledamöterna ställde sig bakom ett upprop till kommissionen att kräva återbetalning av regionala statliga stöd som beviljats företag som därefter snabbt beslutar att flytta sin verksamhet.

Stöd till EU-företag i öregioner med höga bränsle- och energikostnader

I början av 2007 antog Europaparlamentet ett initiativbetänkande där kommissionen ombads undersöka om statliga stöd kan ges till EU:s öregioner, där bränsle och energikostnaderna kan påverka det lokala näringslivets konkurrenskraft negativt. Parlamentet belyste bränsleprisernas direkta inverkan på kostnaderna för materialtransporter mellan öarna och EU:s fastland. Parlamentet rekommenderade också att en särskild administrativ enhet för öar ska inrättas inom kommissionens generaldirektorat för regionalpolitik.

Att minska skillnader i den regionala utvecklingen

I ett betänkande som antogs av Europaparlamentet sommaren 2007 efterlystes kraftfulla insatser för att minska de mest akuta bristerna i de fattigaste EU-regionernas utveckling. Förutom att gynna rättvisa investeringar i it-infrastruktur och utbildning inom it anser Europaparlamentet att det är viktigt att handläggare i de nya medlemsstaterna förbättrar sin förmåga att "absorbera" EU-stöd. Parlamentet förespråkar offentlig-privata partnerskap som ett sätt att locka privat kapital till olika projekt.

Regionalutskottet granskar EU:s regionala anslag

I januari 2008 hörde regionalutskottet Danuta Hübner, kommissionsledamot med ansvar för regionalpolitiken. Parlamentets ledamöter ville fråga kommissionsledamoten om de strukturfondsmedel som EU kan ha "förlorat" från sin budget. Frågan hade väckts av ledamöter i parlamentets budgetkontrollutskott som uttryckt missnöje över strukturfondernas förvaltning i vissa länder och regioner till följd av att revisionsrätten i ett uttalande anklagat kommissionen för felaktig utbetalning av anslag. Enligt kommissionsledamoten riskerade tio medlemsstater att ha begått misstag eller gjort sig skyldiga till oegentligheter i samband med utbetalning av anslag. Danuta Hübner försäkrade regionalutskottets ledamöter att hennes tjänstemän övervakade de aktuella medlemsstaternas åtgärdsplaner.

Att öka EU:s innovationskraft

Utvecklingen av EU:s innovationskraft var ämnet för ett initiativbetänkande som antogs av Europaparlamentet i maj 2007. I betänkandet rekommenderades bland annat principer om billig eller kostnadsfri tillgång till bredband och stöd till gränsöverskridande samarbete mellan regionala akademiska intressenter och företagsintressenter. Ett annat sätt att främja bättre branschöverskridande samarbete skulle vara att stödja utvecklingen av "kluster" med forskning och företagsenheter. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanades att ge samtliga EU-medborgare lika tillgång till utbildning på alla nivåer. Ökad tillgång till informationsbaserat arbete förespråkades, liksom inrättandet av lämpliga finansiella mekanismer och riskhanteringssystem som eventuellt kan tillämpas parallellt med befintliga finansieringsinstrument från Europeiska investeringsbanken/Europeiska investeringsfonden, till exempel Jaspers, Jeremie och Jessica.

2.3. Jordbruk

Ny GJP under arbete: en hälsokontroll

Eftersom det i dagsläget har framgått att europeiska och globala reserver har drastiskt låga nivåer är det enligt parlamentet inte politiskt önskvärt att slopa alla former av reglering av jordbruksmarknaderna. Det skulle få negativa konsekvenser för konsumenternas köpkraft och jordbrukarnas intäkter, samtidigt som det skulle uppmuntra till spekulation. Inför den förväntade ökningen av miljöfaror och betydande prisvariationer anser parlamentet att ytterligare riskförebyggande insatser är av största vikt. Ledamöterna anser också att direktstöd behövs även i framtiden som en grundläggande inkomstgaranti, inte bara ifall marknaden fallerar, utan också för att jordbrukarna ska kunna tillhandahålla kollektiva nyttigheter. Stödet skulle även fungera som kompensation för EU:s i internationell jämförelse mycket höga normer för miljö, livsmedelssäkerhet, djurskydd och socialt skydd.

Vilken framtid har unga lantbrukare?

I framtiden måste man genom GJP avskaffa de hinder som unga människor möter när de vill starta lantbruk. Ett sätt är att prioritera generationskiften. Parlamentet uppmärksammar de svårigheter som fortfarande uppstår på grund av höga initialkostnader (bland annat fastighetsförsäljning och höga arrenden) och behovet av fortsatta investeringar i realkapital och mänsklig potential för att få tekniska och logistiska förbättringar.

GJP och den globala livsmedelsförsörjningen

Livsmedelspriserna i Europa och världen har sjunkit i reella tal i 30 år. Denna trend vändes de senaste månaderna genom en plötslig och brant ökning av världspriserna på jordbruksprodukter. Ökningen är resultatet av en komplicerad kombination av både strukturella och mer tillfälliga faktorer. På EU-nivå måste de politiska initiativen följa tre typer av insatser som kompletterar varandra: insatser för att hantera och begränsa konsekvenserna av prischocken på kort och lång sikt, insatser för att bidra till globala åtgärder för att hantera prishöjningarnas konsekvenser för fattiga befolkningar, och sist men inte minst insatser för att öka tillgången på jordbruksprodukter och säkra livsmedelsförsörjningen på lång sikt. Genom GJP kan tydliga justeringar göras för att direkt bemöta de extremt höga prisnivåerna.

Risk- och krishantering inom jordbruket

Parlamentet anser att prioriteringen inom riskhantering i jordbruk bör vara att tjäna allmänna intressen, garantera tillgången till hälsosamma livsmedel och råvaror från jordbruket för befolkningen samt skydda miljön mot skador. Parlamentet anser att de tre risk- och krishanterningsalternativ som tagits upp av kommissionen (försäkringar, ömsesidiga försäkringsbolag och grundläggande inkomstgarantier) i själva verket inte är förebyggande när det gäller att minska riskerna, utan är finansieringsmodeller för att betala ut ersättningar vid skador.

Naturkatastrofer, eldsvådor, översvämningar och torka

Parlamentet anser att politiken för landsbygdens utveckling kan fylla en viktig funktion i förebyggandet av naturkatastrofer och betonar att den drastiska nedskärningen av resurser för landsbygdens utveckling har förhindrat utarbetandet av handlingsplaner för att förebygga skador från naturkatastrofer. Parlamentet rekommenderar dock att åtgärder mot katastrofernas orsaker ska prioriteras i nationella och regionala utvecklingsplaner (bland annat erosionsbekämpning, återplantering av skog med lämpliga arter, underhållande av brandgator, vattenanläggningar, skogsrojning och miljöåtgärder inom jordbruket för att spara vatten). Vidare uppmanar parlamentet kommissionen att ge stöd till åtgärder för att göra skogarna mindre lättantändliga, till exempel genom att främja skogarnas lönsamhet och hållbar skogsskötsel och använda överbliven biomassa från skogen som förnybar energikälla.

Situationen och utsikterna för jordbruk i bergsområden

Omkring 19 procent av EU:s befolkning bor och arbetar i bergsområden. Berg kan ses som livsmiljöer med många funktioner. I det hänseendet präglas bergsområden av en rad naturegenskaper: branta sluttningar, väderförhållanden, erosion, höjdskillnader, höga höjder osv. För närvarande finns det lika många olika rättsliga ramar för Europas bergsområden som det finns medlemsstater. Det som krävs är en rimlig ram där bestämmelser och stöd kombineras på bästa sätt för att stödja Europas bergsområden och skapa en hållbar och långsiktig konkurrenskraft.

Ny djurhälsost strategi för EU

Parlamentet uppmärksammar att den gemensamma djurhälsopolitiken är ett av EU:s mest integrerade politikområden och att huvuddelen bör finansieras via gemenskapens budget. Därmed ska inte medlemsstaternas och jordbrukarnas ekonomiska ansvar lämnas utanför. Ledamöterna kritiserade kommissionen för att inte hänvisa till finansieringskraven på det här politikområdet.

Djurskydd och djurens välbefinnande

Parlamentet stöder striktare bestämmelser för djurens välbefinnande inom EU. Parlamentet har därför uppmanat kommissionen att lägga fram planer för djurskyddsmärkning och för ett stärkt djurskydd inom WTO. Ledamöterna gav också sitt stöd till ett förbud mot import av säl och andra "grymma" produkter till EU.

Främjande av grödor som inte används som livsmedel

Europaparlamentet uppmanade kommissionen att utforma en strategi och handlingsplan för att främja förnybara energikällor och därmed bidra till att säkra livsmedelsförsörjningen och höja energieffektiviteten inom EU. Parlamentet uppmanade kommissionen att stimulera produktionen av specialkemikalier från jordbruksråvaror för att öka lantbrukens inkomster och ge marknaden miljövänliga och hälsosamma produkter i stället för kemiska produkter som inte är biologiskt nedbrytbara. Parlamentet belyste också den potential för uppvärmning, kyla och elframställning som finns i jordbruksrester och avfall och där ekonomiskt effektiva och miljövänliga metoder kan användas.

Bioteknik: Visioner och utmaningar för Europas jordbruk

Europaparlamentet har efterlyst fler insatser från kommissionen och rådet, men utfärdade också en försiktig varning i fråga om genetiskt modifierade grödor. Parlamentet vill få en tydligare rättslig ram på området. Beträffande den rättsliga ramen uttrycker parlamentet sitt stöd för den gällande försiktighetsprincipen vid godkännandet av nya bioteknikprodukter.

2.4. Fiske

Kris inom fiskeindustrin

Sedan den sjätte mandatperioden inleddes har Europaparlamentet behandlat den ekonomiska krisen inom fisket i fyra betänkanden (om reform av systemet med ekonomiska stöd till fiskare, om kustfiske, om bättre ekonomiska villkor för fiskeindustrin och om genomförandet av den gemensamma organisationen av marknaderna) och en resolution om krisen i fiskesektorn på grund av höjda bränslepriser.

Förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurser i Medelhavet

Parlamentet hade blockerat den här viktiga förordningen i slutet av den femte mandatperioden. En kompromiss mellan parlamentet och kommissionen blev ett sätt att så snart som möjligt försöka återfå en tillfredsställande situation i resursfrågan. Huvuddelen av de ändringsförslag parlamentet antog handlade om fisket av tonfisk och minsta fångstmängd i kombination med godkända fiskeverktyg och deras egenskaper.

Återväxt bland bestånden och förvaltningsplaner

Planerna för förvaltning av och återväxt bland bestånden är den viktigaste delen av politiken för att bevara resurser. Parlamentet antog flera betänkanden i ärendet.

Hållbarhet inom EU:s fiske genom maximal hållbar avkastning

Europaparlamentet varnade för att en bred majoritet av forskare ansåg att den traditionella modellen med maximal hållbar avkastning (MSY) hade ersatts av nya och modernare strategier där ekosystemet ses i sin helhet. Parlamentet varnade för svårigheterna med att tillämpa modellen med maximal hållbar avkastning vid fiske av många arter. Parlamentet beklagade bristen på analys av utvecklingen och olika synsätt på modellen, de otillräckliga lösningar som föreslagits i kommissionens meddelande, liksom frånvaron av en djupare bedömning av vilka konsekvenser tillämpningen av MSY får. Parlamentet begärde att kommissionen ska utforma ett system för tillträde till resurser där betoningen ligger på hållbarhet, motverkande av fångst som kastas överbord, förenklade tekniska åtgärder, undanröjande av diskriminering och alltför hård konkurrens om bestånden, ökad flexibilitet och stimulans till branschens konkurrenskraft. Parlamentet betonade också att det i eventuella förändringar av förvaltningssystemet måste finnas ersättningsmekanismer som bygger på en bedömning av förslagets sociala och ekonomiska konsekvenser.

Politik för att minska oönskade bifångster och stoppa bruket att kasta fångst överbord inom EU:s fiske

Parlamentet påpekade att systemet med totala tillåtna fångstmängder är ett av de främsta skälen till att fångst kastas överbord. Åtgärder måste därför införas för att förhindra att fisk kastas överbord trots att den har laglig storlek på grund av att kvoten är fylld för just den arten. Bifångstkvoter bör infogas i TAC och alla bifångster som landas bör räknas mot kvottilldelningen. Om ett fiskeriföretag överskrider sin bifångstkvot riskerar det att stängas av, på samma sätt som alltför många yngel borde leda till omgående avstängning. Kvoten bör sedan gradvis minskas för att ge ytterligare incitament för att förbättra urvalet av fiskeredskap.

Rättighetsbaserade förvaltningsverktyg inom fisket

Europaparlamentet uppmanade kommissionen att studera ett system med rättighetsbaserad förvaltning som för närvarande används i medlemsstaterna och bedöma hur effektiva de befintliga förvaltningssystemen är när det gäller att nå målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

Gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske

Europaparlamentet hävdade att en lista över fartyg som sysslar med olagligt, orapporterat och oreglerat fiske måste tas fram. Parlamentet krävde också ett system där man via hamnstatskontroller förbjuder tillträde för sådana fartyg från tredjeländer, förbud mot import av fisk som fångats under ovannämnda förhållanden, krav på intyg från flaggstaterna om att fisken är lagligt fångad, nytt varningssystem inom gemenskapen när olagligt, orapporterat och oreglerat fiske har spårats samt importförbud från länder som rapporterats inte samarbeta med EU i fråga om systemet.

Debatt om en gemenskapsmodell för miljömärkning av fiskeriprodukter

Europaparlamentet uppmanade kommissionen att utarbeta ett meddelande med uppgifter om minimikrav och riktlinjer för gemenskapens miljömärkning av fiskprodukter. Parlamentet betonade att kommissionen borde främja ett miljömärkningssystem, fastställa

operativa bestämmelser och garantera ackrediterings- och certifieringsmyndigheternas oberoende, liksom märkets trovärdighet.

Skydd av marina ekosystem i öppet hav från negativa konsekvenser av bottenfiskeredskap

Europaparlamentet lyfte fram behovet av att beakta internationella riktlinjer vid genomförandet av bestämmelser för djuphavsfiske på öppet hav som antagits av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation FAO. Parlamentet förklarade också att särskilda fisketillstånd måste åtföljas av en detaljerad fiskeplan.

Inlämning av statistik över vattenbruket från medlemsstaterna

Europaparlamentet påpekade i medbeslutandeförfarandet att det behövs detaljerade uppgifter om lämplig övervakning och förvaltning av kläckerier och ynglingsanläggningar med hänsyn till att dessa får allt större betydelse för vattenbruket. Parlamentet ville genom sina ändringar skapa större klarhet och samstämmighet och se till att parlamentet och rådet får information och regelbundna uppdateringar om förordningens tillämpning.

2.5. Kultur

Arbetsstillfällena och tillväxtpotential inom kultursektorn

Europaparlamentet fäster stor vikt vid gränsöverskridande rörlighet. I ett betänkande från 2006 om konstnärers sociala ställning betonade parlamentet att det behövs en rättslig ram för konstnärer som rör sig över gränserna så att de kan lösa problem med skatter och socialförsäkring. Rådet har därefter samtyckt till en arbetsplan för kultur med målet att förbättra regelverket för rörliga konstnärer.

Göra Europas gemensamma arv känt för allmänheten

Europaparlamentet vill öka kunskapen om vårt gemensamma europeiska arv. Det är svårt att skydda detta arv. I parlamentets betänkande om den europeiska agendan för en kultur uppmanas kommissionen att föreslå särskilda program för att bevara Europas kulturarv. Skyddet av Europas kulturarv stod också i centrum för ett betänkande från 2005 om filmarvet och konkurrenskraften i därtill kopplade branscher, och i ett betänkande från 2006 om skydd av Europas naturarv, byggnadsarv och kulturarv i landsbygdsområdena och öregioner. Det gemensamma europeiska arvet fokuseras också i ett mycket framgångsrikt initiativ, nämligen de europeiska kulturhuvudstäderna.

Interkulturell dialog

Samhället blir allt mer mångfacetterat och globaliseringsprocessen sammanför människor med olika kulturell bakgrund och med olika synsätt. Fredlig samexistens bygger på ömsesidig förståelse och respekt för olika synsätt. Detta kan gynnas genom öppna och respektfulla utbyten. Sådana utbyten är ett av de huvudsakliga målen för den interkulturella dialogen.

Europaparlamentet har gjort stödet till interkulturell dialog till en prioritering. Dialogen har blivit en del av parlamentets externa förbindelser. I samband med europeiska året för interkulturell dialog 2008 organiserade parlamentet dessutom en rad evenemang som det stod som värd för, däribland möten på hög nivå med religiösa ledare, debatter och konferenser, en arabisk och en afrikansk vecka och en interkulturell filmfestival.

Gynna rörlighet genom fler Erasmusstipendier

Ett av EU:s mest framgångsrika program är utbytesprogrammet Erasmus för studenter. År 2002 nådde man målet – den miljonte Erasmusstudenten. I dag har över 1,5 miljoner studenter deltagit i utbytesprogrammet. 31 länder medverkar för närvarande i programmet där nio av tio högre utbildningsinstitutioner i EU är delaktiga. Under 2006 lyckades Europaparlamentets ledamöter i förhandlingar med rådet öka månadsstipendiet som betalas ut via Erasmus. Från den 1 januari 2007 ökade stipendiet till 200 euro i månaden, vilket är 50 euro mer per månad jämfört med föregående program.

Utbildning och konkurrenskraft

Parlamentet ser utbildning som bästa sättet att trygga EU:s konkurrenskraft. I en resolution från 2005 om utbildning som grundpelaren i Lissabonprocessen uppmanade parlamentet medlemsstaterna att öka sina investeringar i utbildning, att driva en mer konsekvent nationell utbildningspolitik och att främja vetenskapliga och tekniska studier samt utveckla en integrerad strategi för livslångt lärande som ska bidra till social integration. Åtgärderna behövs om Lissabonmålet att göra Europa till en konkurrenskraftig, kunskapsbaserad ekonomi ska kunna uppnås.

Reform av europeiska tv-bestämmelser

Europaparlamentet var först ut med att poängtera att den befintliga lagstiftningen inom den europeiska audiovisuella sektorn måste moderniseras mot bakgrund av den nya tekniska utvecklingen. I det nya direktivet om audiovisuella medietjänster ingår nu också icke-linjära tjänster. Under förhandlingarna hade parlamentet en viktig roll för att öka eller åtminstone behålla kvalitativa och kvantitativa begränsningar för reklam (den övre gränsen för reklaminslag är även fortsättningsvis tolv minuter per timme) och produktplacering, främja fullständig tillgång för funktionshindrade och förbättra skyddet för minderåriga genom att ta fram uppförandekoder (för reklam för "onyttig" mat i anslutning till barnprogram).

Trygga mångfalden i europeiska medier

Europaparlamentet anser att pluralistiska medier är avgörande för ett demokratiskt Europa. I en resolution om mångfald i medierna som röstades igenom i september 2008 kräver ledamöterna att kommissionen och medlemsstaterna värnar om mångfald i medierna, att samtliga EU-medborgare ska få tillgång till kostnadsfria och varierade medier i alla medlemsstater och att medlemsstaterna ska rekommendera förbättringar när sådana behövs.

I samma anda förespråkade parlamentet i ett betänkande, även det antaget i september 2008, bättre erkännande av icke-kommersiella lokala medier som drivs genom huvudsakligen ideellt arbete. De sköts vanligtvis av lokala organisationer och kan också få en viktig funktion för att göra EU:s arbete mer känt.

Gynna europeisk film

För att gynna distributionen av europeiska filmer instiftade Europaparlamentet 2007 filmpriset Lux. Det årliga priset går till en film som tar upp aktuella sociala frågor eller belyser europeisk kultur. Priset består av att ta fram 23 textade kopior av vinnarfilmen på alla gemenskapsspråk och en version för hörselskadade. Den första vinnaren blev den tysk-turkiske regissören Fatih Akin med filmen *Auf der anderen Seite*.

2006 enades Europaparlamentet och rådet om programmet Media 2007 som underlättar filmares tillgång till finansiering och bidrar till att öka spridningen av europeiska

audiovisuella arbeten i världen. Att programmet är framgångsrikt märktes tydligt vid årets filmfestival i Cannes där fyra filmer som finansierats via Media fick priser.

Europaparlamentet gynnar och praktiserar flerspråkighet

Europaparlamentets engagemang för flerspråkighet är unikt. Institutionen arbetar på EU:s alla offentliga språk. Alla EU-medborgare har rätt att lägga fram frågor eller framställningar till Europaparlamentet på ett av sitt lands officiella språk och få svar på samma språk. Alla ledamöter av Europaparlamentet har också rätt att tala på och lyssna till sitt officiella språk. Med utvidgningarna 2004 och 2007 mer än fördubblades antalet officiella språk i EU-institutionerna och de uppgår i dag till 23. Detta var en enorm utmaning i fråga om ledning och organisering av tolkning och översättning.

Europaparlamentet stöder aktiva ungdomar

I april 2008 skapade arrangörerna bakom Karlspriset och Europaparlamentet ett nytt europeiskt Karlspris som går till ungdomar som bidrar till den europeiska integrationen. Priset innebär ett stöd på 2 000–5 000 euro till befintliga projekt som stärker en gemensam känsla av europeisk identitet och europeiskt samarbete. Det första Karlspriset för ungdomar delades ut den 29 april i Aachen till det ungerska ungdomsprojektet Studenter utan gränser. Varje år samlas över hundra studenter från Rumänien, Slovakien, Ungern, Ukraina och andra länder för ledarskurskurser i europeiska frågor. Andra och tredje pris gick till Storbritannien respektive Grekland.

Europaparlamentets ledamöter oroade över tv-rättigheter, spelarutbildning, dopning och rasism

Hårdare dopningsregler, slopade kvoter för fotbollsspelare från vissa länder och rättvis fördelning av lotterivinster är några av Europaparlamentets förslag i ett betänkande om kommissionens vitbok om idrott som antogs av en bred majoritet i maj 2008. I betänkandet uppmanas kommissionen att ta fram tydligare riktlinjer för hur EU:s bestämmelser ska tillämpas inom idrotten. Parlamentet uttryckte också sin oro över eventuell avreglering av spelmarknaden. I ett betänkande om proffs fotboll som röstades igenom 2007 hade ledamöterna redan förklarat att proffs fotbollen inom EU behöver bättre bestämmelser på många områden, från hanteringen av klubbarnas finanser till rekryteringen av unga talanger. Parlamentet begärde i det sammanhanget att kommissionen skulle föreslå ett antal lösningar.

Kommunicera EU-frågor till medborgarna och stimulera till aktivt medborgarskap

I egenskap av företrädare för Europas medborgare fäster Europaparlamentet stor vikt vid att kommunicera EU:s åtgärder till medborgarna. I sina betänkanden har parlamentet upprepade gånger lagt fram detaljerade förslag till hur kontakterna mellan EU och dess medborgare kan förbättras. Parlamentet förespråkar att en gemensam kommunikationsstrategi tas fram för samtliga EU-institutioner, att EU ser över sina kommunikationsmetoder, decentraliserar kommunikationen kring Europafrågor, ökar delaktigheten och stimulerar gränsöverskridande samarbete mellan nationella, regionala och lokala medier.

3. TRANSPORTPOLITIK

3.1. Tydligare flygpriser

Under mandatperioden lyckades parlamentet genomdriva bättre konsumentskydd i form av tydligare flygpriser. Framför allt blir priserna i framtiden tydligare vid bokning via Internet, vilket ofta är den enda bokningsmöjligheten vid lågprisflyg. Biljettpriserna ska visas inklusive skatter, flygplatsavgifter och andra avgifter som läggs till grundpriset. Avgifternas belopp ska också vara känt vid publiceringen. Det slutpris som ska betalas ska alltid anges. Det betyder att kunden kan se det verkliga priset redan i början av bokningsprocessen.

Förutom att slutpriset ska anges ska också åtminstone biljettpris, skatter, flygplatsavgifter, andra avgifter och tillägg, till exempel för säkerhet eller bränsle, anges.

I frågan om säkerhetsavgifter lyckades parlamentets ledamöter få igenom att konsumenterna har rätt att få veta hur höga dessa kostnader är och vad de ska täcka. Om flygplats- eller säkerhetsavgifter ombord är inkluderade i priset på en flygbiljett måste dessa kostnader redovisas separat på biljetten eller anges på annat sätt så att passageraren ser dem.

Ytterligare pristillägg ska meddelas på ett tydligt, öppet och entydigt sätt vid början av en bokningsprocess och konsumenten ska aktivt godkänna tilläggen.

Med dessa nya bestämmelser som trädde i kraft den 31 oktober 2008 lyckades parlamentet få bukt med ett vanligt och vilseledande sätt att skylta med lockpriser. Flera flygbolag har annonserat om biljetter som verkat mycket billiga, men som i slutet av bokningsprocessen har visat sig vara mycket dyrare.

Referens: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen⁵.

Föredragande: Arūnas Degutis (ALDE, LT).

3.2. Trafiksäkerhet: Bättre skydd för fotgängare och cyklister

I EU dödas varje år 8 000 fotgängare och cyklister, medan 300 000 skadas. En ny förordning ska bidra till att minska siffrorna genom strängare säkerhetskrav för tillverkare av bilar och lättare fordon. Förordningen ersätter och sammanför direktiv 2003/102/EG och direktiv 2005/66/EG om frontskydd på motorfordon.

De nya säkerhetsnormerna bygger på ett antal tester som fordon och frontskydd måste klara. De omfattar också ett obligatoriskt införande av bromsassistanssystem. Olika tidtabeller gäller för införandet av de nya normerna på "nya fordon" (nya bilar som tillverkas enligt befintlig utformning) och "nya fordonstyper" (bilar som görs enligt ny utformning som ännu inte tagits fram).

⁵ T6-0337/2007, 11/7/2007, T6-0342/2008, 9/7/2008, EUT L 293, 31.10.2008, s. 3, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5372632.

Ett stort antal av parlamentets ändringar av kommissionens förslag godkändes i förhandlingarna med rådet. Ledamöterna lyckades framför allt driva igenom att de nya kraven införs tidigare än kommissionen hade föreslagit.

Följande huvudpunkter ingick i överenskommelsen efter första behandlingen:

Bilar måste klara ett obligatoriskt bromsassistanssystem och provningar för att öka skyddet för fotgängare (passiva säkerhetsåtgärder). Systemet införs mellan nio och femton månader tidigare än kommissionen ursprungligen hade föreslagit. Europaparlamentet lyckades också genomdriva att bromsassistanssystemet skulle införas samtidigt för lättare och tyngre bilar.

Säkerhetskraven för frontskyddssystem (så kallade "viltfångare") bör ligga på samma nivå som säkerhetskraven på fordon utan frontskyddssystem. Att det finns frontskyddssystem ska inte få ytterligare negativa konsekvenser för fotgängarna.

Inte bara utvecklingen av aktiv säkerhetsteknik bör övervakas. Även möjligheten till högre passiva säkerhetskrav (bilens utformning) bör analyseras. Kommissionen ska agera på grundval av aktuell information från nationella myndigheter och intresserade parter och oberoende undersökningar. Den ska övervaka den tekniska utvecklingen av förbättrade passiva säkerhetskrav, bromsassistanssystem och andra aktiva säkerhetstekniker som kan öka skyddet för utsatta trafikanter. Fem år efter förordningens ikraftträdande ska kommissionen granska genomförbarheten och tillämpningen av sådana skärpta passiva säkerhetskrav.

Referens: Godkännande i första behandlingen – ännu ej offentliggjord i EUT (2008)⁶.

Föredragande: Francesco Ferrari (ALDE, IT).

3.3. Trafiksäkerhet: Eftermontering av speglar på tunga fordon

Beräkningar visar att omkring 400 personer varje år dödas i olyckor när förare av tunga fordon inte märker att andra trafikanter är mycket nära deras fordon på grund av den döda vinkeln i bilens speglar. Ofta sker olyckorna vid filbyten i korsningar, i vägkors eller rondeller. Många av offren är utsatta trafikanter som cyklister, mc-förare och fotgängare.

Från och med 2007 måste alla tunga fordon på över 3,5 ton som trafikerar EU:s vägar följa stränga bestämmelser om att utrustas med speglar som minskar den döda vinkeln (se direktiv 2003/97/EG). Åtgärden avhjälp dock inte risken med befintliga tunga fordon. Det finns omkring fem miljoner tunga fordon i trafik som inte omfattas av direktiv 2003/97/EG (om fordon från Bulgarien och Rumänien räknades med skulle siffran vara ännu högre).

Direktivets syfte är att fastställa krav för att utrusta fordon i kategori N2 och N3 med anordningar för indirekt sikt (till exempel vidvinkel- och närzonsspeglar, kameror, bildskärmar eller andra typgodkända system för indirekt sikt) för att förbättra förarens siktfält och öka fordonens säkerhet.

Under förhandlingarna med rådet fick parlamentet igenom kravet på kortare tidsfrist för medlemsstaternas genomförande av kravet att alla relevanta tunga fordon ska utrustas med vidvinkel och närzonsspeglar på passagerarsidan (senast den 31 mars 2009). Att eftermontera speglar som minskar den döda vinkeln på tunga fordon som varit i trafik sedan år 2000 skulle kosta mellan 100 och 150 euro per lastbil.

⁶ T6-0297/2008, 18/6/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5540042

Referens: Direktiv 2007/38/EG av den 11 juli 2007⁷.

Föredragande: Paolo Costa (ALDE, IT).

3.4. Vägtrafik: Internalisering av miljökostnader

I direktiv 99/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av viss infrastruktur angavs bestämmelser om vägtullar och avgifter för utnyttjande av motorvägar och flerfiliga vägar, broar, tunnlar och bergspass med minimi- och maximinivåer. Direktivet ändrades genom direktiv 2006/38/EG av den 17 maj 2006 (båda kända som **infrastrukturavgiftsdirektivet** eller **Eurovinjettdirektivet**). Förutom att harmonisera nivåerna i samtliga medlemsstater och införa enhetliga metoder för beräkningen av infrastrukturkostnaderna ger det nya direktivet utrymme för större differentiering mellan avgifter där hänsyn kan tas till miljöaspekter eller köbildningar. Därmed får medlemsstaterna ett instrument för att hantera sin trafik. Inom vissa regioner kan ytterligare vägtullar tas ut för att lösa problem med miljöskador som dålig luft, eller investera i mer miljövänliga transportformer som järnväg.

Under lagstiftningsprocessen för infrastrukturavgiftsdirektivet 2005 lyckades parlamentet få igenom sitt krav på att direktivets räckvidd skulle utvidgas till att omfatta alla fordon över 3,5 ton från 2012 och att direktivets miljöaspekter skulle stärkas. I förhandlingarna med ministerrådet lyckades parlamentet framför allt vinna gehör för argumentet att direktivet borde innehålla riktlinjer för internaliseringen av externa kostnader för alla transportmedel. Europaparlamentet lyckades få med följande: "Senast den 10 juni 2008 skall kommissionen, efter att ha undersökt samtliga alternativ, inklusive kostnader relaterade till miljö, buller, överbelastning och hälsa, ta fram en allmängiltig, öppen och begriplig modell för beräkning av samtliga externa kostnader, som skall ligga till grund för framtida beräkningar av infrastrukturavgifter. Denna modell skall åtföljas av en konsekvensanalys av internaliseringen av de externa kostnaderna för samtliga transportmedel och en strategi för ett stegvist genomförande av denna modell för samtliga transportmedel".

Denna modell och tillhörande förslag – "Grönare transporter" – lades fram av kommissionen i juli 2008 och betraktas allmänt som ett av EU:s viktigaste transportärenden de närmaste åren. I samband med detta uppmanade utskottet direktoratet att göra en undersökning om prissättning av gods på väg inom EU:s medlemsstater och Schweiz⁸.

Referens: Direktiv 2006/38/EG av den 17 maj 2006 (Eurovinjettdirektivet)⁹.

Föredragande: Corien Wortmann-Kool (PPE-DE, NL).

3.5. Europaparlamentet utformar rättslig ram för kollektivtrafiken

Kollektivtrafik på järnväg och vägar i städer, förorter och regioner innebär ofta offentliga åtaganden i medlemsstaterna och brukar drivas av offentligägda bolag. Den viktigaste

⁷ T6-0177/2007, 10/5/2007, EUT L 184, 14.7.2007, s. 25.

OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5394642

⁸ TRT – Trasporti e Territorio, Milan, *Pricing Systems for Road Freight Transport in EU Member States and Switzerland*, Bryssel, Europaparlamentet, 2008.

⁹ T5-0305/2004, 20/4/2004, T6-0516/2005, 15/12/2005, EUT L 157, 9.6.2006, s. 8–23,

OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=235282

lagstiftningen på området var tidigare förordning (EEG) nr 1191/69 av den 26 juni 1969 (ändrad genom förordning (EEG) nr 1893/91 av den 20 juni 1991). I ett förslag från kommissionen av den 26 juli 2000 föreslogs en omarbetning av förordningen. Målet var att genom obligatorisk offentlig upphandling utveckla konkurrensen inom kollektivtrafiken, framför allt de offentligfinansierade lokala och regionala transporterna. I november 2001 ändrade Europaparlamentet kommissionens förslag i grunden när det gäller sådana tjänster och lade större vikt vid subsidiaritetsprincipen och valfriheten, vilket gynnar direkt upphandling och eget tillhandahållande av lokala transporttjänster från behöriga myndigheter, samt en uppluckring av de obligatoriska upphandlingskraven. Kommissionen lade därefter, i juli 2005, fram ett nytt förslag (KOM(2005)0319). I maj 2007 enades slutligen rådet och Europaparlamentet om den rättsliga ramen för kollektivtrafik genom förordning (EG) nr 1370/2007. Parlamentets lyckades i överenskommelsen få igenom stora delar av innehållet i sitt ursprungliga förslag.

Förutom upphandlingen av transporttjänster finns det enligt förordningen under vissa omständigheter utrymme för direkt upphandling av tjänster från små och medelstora företag liksom så kallade interna företag. Städer och regioner kan därmed besluta om de själva ska stå för kollektivtrafiken. Subsidiaritetsprincipen betonas tydligt i förordningen. Den omfattar dessutom andra aspekter, bland annat

- a) förbud mot att tjänsteleverantörer från skyddade marknader agerar på andra marknader,
- b) bestämmelser om införandet av sociala normer och kvalitetskriterier,
- c) bestämmelser om att tidsbegränsa avtal om kollektivtrafiken.

Referens: Förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007¹⁰.

Föredragande: Erik Meijer (GUE/NGL, NL).

3.6. Flygresor: Rättigheter för personer med funktionshinder och nedsatt rörlighet

Syftet med förordningen är att stärka rättigheterna för personer med funktionshinder och nedsatt rörlighet vid flygresor. I förordningen fastställs bestämmelser för att skydda funktionshindrade och personer med nedsatt rörlighet mot diskriminering och se till att de får rätt assistans. Enligt förordningen får bokning eller ombordstigning bara nekas av motiverade säkerhetsskäl eller om det på grund av flygplanets storlek eller dörrarnas storlek är fysiskt omöjligt att ta ombord eller transportera en person med nedsatt rörlighet. Om ett bolag vägrar godkänna en bokning ska den berörda personen erbjudas ett godtagbart alternativ. Om personen inte tillåts gå ombord ska han eller hon erbjudas rätt till ersättning eller annan flygrutt.

I förordningen ingår dessutom följande punkter:

Inrättandet av särskilda ankomst- och avresepunkter dit personer med nedsatt rörlighet kan vända sig för att begära assistans på alla flygplatser med över 150 000 passagerare per år. Flygplatsledningen har ansvar för att tillhandahålla servicen kostnadsfritt. Inga extra avgifter kan tas ut av dem som berörs. Begäran om assistans (exempelvis till och från flygplanet) måste anmälas av berörda personer minst 48 timmar före avgång.

¹⁰ T5-0597/2001, 14/11/2001, T6-0174/2007, 10/5/2007, EUT L 315, 3.12.2007, s. 1, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=157312

Alla flygbolag (i proportion till andel passagerare) ska bidra till finansieringen av servicen.

Under lagstiftningsförfarandet lyckades parlamentet också driva igenom att blinda, synskadade, döva och hörselskadade liksom mentalt funktionshindrade ska ingå bland dem som måste beredas hjälp på flygplatserna.

Parlamentet angav att flygbolag och flygplatsledningarna måste ge sin personal utbildning i hur de kan hjälpa funktionshindrade och personer med nedsatt rörlighet.

Parlamentet beslutade dessutom att kvalitetsnormer för assistansen till funktionshindrade och personer med nedsatt rörlighet ska tas fram för alla flygplatser som har över 150 000 passagerare per år. Det är avsevärt mer omfattande än kommissionens förslag som bara gällde flygplatser med över två miljoner passagerare per år.

Referens: Förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006¹¹.

Föredragande: Robert Evans (PSE, UK).

3.7. Krav på svart lista över flygbolag med bristande säkerhet

Med den här "svarta listan" över flygbolag med bristande säkerhet som tagits fram av EU:s institutioner förstärktes passagerarnas rätt till information avsevärt. Den EU-täckande svarta listan ska uppdateras minst var tredje månad. På den anges samtliga flygbolag där det finns bevis på allvarliga säkerhetsbrister eller där det framkommit att de myndigheter som har ansvar för flygbolaget inte vill eller kan genomföra säkerhetsstandarder eller övervaka flygplan. Flygbolag på den svarta listan får inte flyga inom EU:s territorium. Ett flygplan som har förbjudits att lyfta från eller landa i en medlemsstat får inte heller flyga till en annan medlemsstat.

Parlamentet fick igenom sitt krav på en gemensam EU-täckande svart lista över flygbolag med bristande säkerhet. Kommissionens förslag gällde från början 27 olika listor, en för varje medlemsstat.

Tack vare påtryckningarna från Europaparlamentet stärkte förordningen också passagerarnas rättigheter avsevärt i fråga om information och ersättning:

Krav införs på att biljettsäljaren, oavsett hur bokningen görs, ska informera passagerarna om vilket flygbolag som ska användas för en flygning så fort detta har beslutats.

Framför allt ska passagerarna informeras vid incheckning eller senast vid ombordstigningen om ett annat flygplan har satts in efter bokningen. Om biljettsäljaren inte själv har fått information om vilket plan som ska användas ska säljaren inte heller åläggas ansvaret för att inte ha fullgjort sina skyldigheter enligt lagstiftningen.

Parlamentet beslutade också att passagerare ska ha rätt till ersättning eller en annan rutt om flygbolaget tas upp på svarta listan efter det att bokningen har gjorts och avgången därför har avbokats.

Referens: Förordning (EG) nr 2111/2005 av den 14 december 2005¹².

¹¹ T6-0519/2005, 15/12/2005, EUT L 204, 26.7.2006, s. 1–10, OEIL:
www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5234212

¹² T6-0428/2005, 16/11/2005, EUT L 344, 27.12.2005, s. 15–22,

Föredragande: Christine De Veyrac (PPE-DE, FR).

3.8. Hamnpaketet: Avslag för andra gången

Med 532 ja-röster, 120 nej-röster och 25 nedlagda röster förkastade Europaparlamentet för andra gången ett förslag från kommissionen om tillgång till marknaden för hamntjänster. Den stora majoriteten av ledamöterna, huvudsakligen från PSE-, ALDE-, Verts/ALE-, GUE/NGL-, IND/DEM- och UEN-grupperna, men också ett stort antal från PPE-DE-gruppen, ansåg att förslaget var kontraproduktivt och skulle skapa osäkerhet för hamnarnas framtid i EU. Den mest kontroversiella frågan gällde godshanteringen, som sysselsätter tusentals stuveriarbetare inom EU. Särskilt kontroversiell var den så kallade egenhanteringen, som skulle ha inneburit att redarna kunde använda egen besättning för att lasta och lossa fartygen. Ledamöterna befarade att hanteringen skulle öppna portarna för social dumpning och leda till att många arbetstillfällen försvann för skickliga stuveriarbetare. Parlamentet hade redan i november 2003 förkastat ett förlikningsavtal mellan rådet och parlamentet om hamntjänster.

Under lagstiftningsprocessen kritiserade de politiska grupperna förslaget, inte bara på grund av dess innehåll, utan också på grund av att kommissionen enligt dem hade lagt fram ett förslag som var mer eller mindre identiskt med det som förkastades 2003.

Resultatet är ett uttryck för parlamentets oro över att kommissionens förslag fortfarande inte uppfyllde kravet på en tydlig och rättvis ram för gemenskapens hamnar. Centrala frågor som insyn i statliga stöd och andra typer av stöd till hamnarna, liksom rättvis konkurrens mellan hamnar, borde behandlas igen tillsammans med parlamentet och företrädare för branschen. Sedan Europaparlamentet förkastat förslaget drog kommissionen tillbaka det. Därmed betonades också parlamentets inflytande som lagstiftande församling.

Referens: Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillträde till marknaden för hamntjänster (KOM(2004)0654).

Föredragande: Georg Jarzembowski (PPE-DE, DE)¹³.

3.9. Järnvägspaketet: Ökade rättigheter för passagerare

Som ett led i det tredje järnvägspaketet antog rådet och parlamentet hösten 2007 förordning (EG) nr 1371/2007 om tågresenärers rättigheter och skyldigheter. I förordningen anges regler om bland annat ersättning vid stora förseningar och företagans ansvar för passagerare och deras bagage vid olyckor. När förordningen träder i kraft vid utgången av 2009 har passagerare som blir 60 minuter försenade rätt till 25 procents rabatt på biljettpriset och 50 procents rabatt vid en försening på 120 minuter eller mer. Järnvägsföretag får också ansvar för att ta fram heltäckande information till sina passagerare om deras rättigheter, om tidtabeller, snabbaste resväg, lägsta biljettpriser, villkor för tillgänglighet och tillgång till hjälpmedel för funktionshindrade. Järnvägsföretagen måste dessutom införa icke-diskriminerande bestämmelser om transport av funktionshindrade och personer med nedsatt rörlighet.

OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5234222

¹³ http://ec.europa.eu/prelex/detail_dossier_real.cfm?CL=en&DosId=191832

Under vissa villkor kan nationell fjärrtrafik och stads-, förorts- och regionaltrafik få dispens från förordningen. Enligt den överenskommelse som ingicks mellan rådet och parlamentet får alla järnvägspassagerare en rad grundläggande rättigheter när lagen träder i kraft 2009 (till exempel i fråga om järnvägsföretagens ansvar för passagerare och deras bagage och rätten till transport för personer med nedsatt rörlighet).

Medlemsstaterna kan bevilja dispens för nationell fjärrtågtrafik från förordningens bestämmelser om rättigheter som inte är grundläggande (till exempel rätten att ta med cykel på tåget) på en första period om fem år. Undantaget kan sedan förlängas ytterligare två perioder om högst fem år. Stads-, förorts- och regionaltrafik kan få dispens från samma bestämmelser under obegränsad tid.

Förordningen om tågpassagerares rättigheter och skyldigheter var ursprungligen avsedd att endast gälla passagerare på internationella resor. Europaparlamentet drev dock igenom en större räckvidd för förordningen genom att också ge passagerare på inrikesresor rätt till ersättning.

Europaparlamentet införde dessutom förbättringar i fråga om att företagen måste införa icke-diskriminerande regler om tillgänglighet för personer med nedsatt rörelseförmåga. På obemannade stationer måste järnvägsföretagen göra alla rimliga insatser för att bereda funktionshindrade och personer med nedsatt rörlighet möjlighet att resa med tåg. Parlamentet övertygade slutligen rådet om behovet av särskilt utformade områden i tågen för transport av barnvagnar, rullstolar, cyklar och idrottsutrustning.

Referens: Förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007¹⁴.

Föredragande: Dirk Sterckx (ALDE, BE).

3.10. Mer konkurrens för att stimulera järnvägen

Liksom i det första och andra järnvägspaketet, som innebar att en fullständigt öppen godstrafikmarknad, inklusive cabotage, införs den 1 januari 2007, utövade Europaparlamentet i det tredje järnvägspaketet påtryckningar för att öka järnvägs konkurrensen, denna gång med passagerartransporter i centrum. Under lagstiftningsförfarandena för samtliga tre järnvägspaket lyckades parlamentet driva igenom att järnvägsmarknaderna öppnas snabbare än ministerrådet ursprungligen hade planerat.

Med direktiv 2007/58/EG av den 23 oktober 2007 lyckades parlamentet se till att marknaden för internationell passagerartransport öppnas senast den 1 januari 2010. Att öppna upp marknaden handlar också om rätten att transportera passagerare mellan järnvägsstationer längs rutten på en internationell transporttjänst, inklusive stationer i samma medlemsstat. Under vissa omständigheter kan dock medlemsstaterna begränsa denna rättighet. Direktivet anses därför ge rättvis balans mellan öppnade marknader och skyddet av offentliga transporttjänster.

Den öppnade marknaden ses generellt som ett centralt inslag bakom stimulansen av europeiska järnvägar. Europeiska järnvägar måste bli mer konkurrenskraftiga jämfört med andra transportmedel. De måste bli ett realistiskt alternativ till gods- och passagerartransport. Europeiska järnvägar står fortfarande inför stora utmaningar om de

¹⁴ T6-0356/2005, 28/9/2005, T6-0005/2007, 18/1/2007, T6-0403/2007, 25/9/2007, EUT L 315, 3.12.2007, s. 14, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=241522

ska lyckas behålla sin nuvarande andel av den totala trafikvolymen och även öka den på medellång sikt.

Europaparlamentet har också gett sitt stöd till och utformat andra bärande delar av strategin för att stimulera järnvägen och skapa ett integrerat europeiskt järnvägsområde och därigenom bidra till att stärka järnvägstransporterna som ett miljövänligt transportmedel.

Referens: Direktiv 2007/58/EG av den 23 oktober 2007¹⁵.

Föredragande: Georg Jarzembowski (PPE-DE, DE).

3.11. Mot harmoniserade kvalitetsstandarder för turisttjänster inom EU

Som en uppföljning till ett initiativbetänkande om hållbar turism (föredragande: Luís Queiró, PPE-DE, PT) lade Europaparlamentet fram konkreta förslag om en samstämmig och helgjuten politisk syn på turism på EU-nivå. Förslagen handlar framför allt om riktlinjer inom EU för klassificering av övernattnings- och en kvalitetsmärkning inom EU för turism. Andra förslag kretsar kring förhållandet mellan turism och visumpolitik, liksom kring åtgärder för att stimulera den europeiska turismmarknaden.

Europaparlamentet begärde att mängden lokala kvalitetsmärkningar inom EU ska konsolideras för att öka den internationella igenkänningen. Den stora variationen av kvalitetsmärkning påverkar branschens tillförlitlighet och öppenheten negativt. För konsumenterna är klassificeringssystemet ett viktigt instrument vid val av inkvartering. Parlamentet anser därför att det är viktigt att lätt få tillgång till korrekt information om kvalificeringens innebörd i olika länder. Parlamentet ansåg att en uppsättning riktlinjer som bygger på gemensamma och enhetliga kriterier för hela EU skulle kunna uppfylla konsumentens behov. Kommissionen uppmanades att införa en metod för att skapa sådana minimistandarder för säkerhet och kvalitet på inkvarteringar. Parlamentet uppmanade också kommissionen att i samarbete med europeiska hotell- och restaurangorganisationer som Hotrec främja en gemensam märkning av turistinkvarteringar i de olika medlemsstaterna och gynna kvalitetsmodeller som visat sig fungera bra på andra håll (exempelvis Qualmark-märkningen i Nya Zeeland) och därmed skapa större tydlighet för turister. Transportutskottet bad direktoratet utarbeta ett meddelande om standardisering och kvalitetsmärkning av turisttjänster inom EU¹⁶.

I fråga om visumpolitiken uppmanade parlamentet Schengenmedlemsstaterna att inrätta gemensamma konsulära avdelningar för beviljande av visum för personer från tredjeländer. Avdelningarna bör tillämpa samma visumkriterier samt förbättra mottagandet av personer som ansöker om visum. Behovet av att förenkla visumansökningarna och minska kostnaderna för dem betonades också i betänkandet. Förfarandena borde också förenklas för turister som redan har fått visum till icke-Schengenmedlemsstater. Parlamentet insåg dock att harmoniseringen av visumansökningar och generellt enklare tillträde till Europa för turister från tredjeländer också måste överensstämma med de säkerhetsbestämmelser som krävs för att bekämpa illegal invandring, terrorism och organiserad brottslighet.

¹⁵ T6-0354/2005, 28/9/2005, T6-0003/2007, 18/1/2007, T6-0401/2007, 25/9/2007, EUT L 315, 3.12.2007, s. 44, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=241532

¹⁶ Oliver Bennett, Monique de Greeve, Chrystel Cancel, Emerging Markets Group (EMG) Ltd, [Standardisation and Quality Labels for EU Tourist Services](#), Europaparlamentet, 2007.

Medlemsstaterna och kommissionen uppmanades att införa EG-märkningen "Tillgänglighet för alla" som ska garantera rörelsehindrade turister tillgång till anläggningar. Märkningen ska omfatta inkvartering, restauranger, friluftsbesöks- och naturområden, minnesmärken och museer.

Europaparlamentet krävde också att kommissionen och medlemsstaterna ska lyfta fram växande branscher som hälso- och ekoturism och kulturell turism, till exempel den gränsöverskridande minnescykelvägen längs gamla järnridån, som prov på "mjuk rörlighet" inom turism och symbol för det återförenade Europa.

Referens: Betänkande som inte avser lagstiftning¹⁷.

Föredragande: Paolo Costa (ALDE, IT).

3.12. Parlamentet trycker på rådet att anta ett tredje paket om sjöfartssäkerhet

Liksom i fallet med det första och andra sjöfartspaketet ("Erika I" och "Erika II") som antogs efter fartygshaverierna med Erika (1999) och Prestige (2002) lyckades Europaparlamentet än en gång driva igenom betydande förbättringar av sjöfartssäkerhetsreglerna.

Efter svåra förhandlingar nådde rådet och Europaparlamentet i december 2008 en överenskommelse kring det tredje sjöfartspaketet. Det nya paketet ska förbättra både fartygssäkerheten och de åtgärder som ska vidtas vid olyckor. Det har följande delar:

- Direktiv om flaggstats skyldighet. Syftet är att bättre kunna övervaka att fartyg som seglar under en medlemsstats flagg följer internationella bestämmelser.
- Omarbetning av direktivet om hamnstatkontroll så att effektivare och mer frekventa inspektioner, framför allt av fartyg i riskzoner, införs genom nya övervakningsmekanismer med riskprofiler.
- Ändring av direktivet om gemenskapens övervaknings- och informationssystem för sjötrafik så att bland annat de rättsliga ramvillkoren om skyddade platser ("nödhamnar") för fartyg i nöd förbättras och SafeSeaNet utvecklas ytterligare.
- Omarbetning av direktivet och en förordning om klassificeringssällskap, framför allt mot bakgrund av att ett oberoende system för kvalitetskontroll ska införas för att avhjälpa de brister som fortfarande finns i inspektions- och certifieringsförfarandena för världens fartygsflotta.
- Direktiv om utredningar av fartygsolyckor med gemensamma principer för hur sjöutredningarna ska göras och ett system för att sammanföra resultaten.
- Förordning om ansvar för och ersättning vid personskador uppkomna vid olyckor med passagerarfartyg till havs.
- Direktiv om fartygsägares skadeståndsansvar gentemot tredje part.

I samband med översynen av direktivet om gemenskapens övervaknings- och informationssystem för sjötrafik såg Europaparlamentet till att medlemsstaterna åläggs att utse en behörig myndighet med befogenhet att fatta självständiga beslut. Myndigheten ska vid en räddningsinsats besluta om bästa sättet att förhindra en katastrof, däribland vilken

¹⁷ T6-0575/2007, 29/11/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5353772

hamn som ska ta hand om ett "fartyg som behöver assistans". Den rättsliga ramen om nödhamnar – som Europaparlamentet har efterlyst flera gånger tidigare – är en grundläggande plattform om sjösäkerheten ska kunna förbättras. Utan ett system med nödhamnar kan viktig tid gå förlorad medan diskussion pågår om vilken hamn som ska ta hand om ett nödställt fartyg.

Trots ett starkt initialt motstånd inom rådet lyckades parlamentet nå fram till en överenskommelse på alla ovannämnda punkter i ett paket. Två förslag i paketet, det som gäller krav på flaggstater och det som gäller skadeståndsansvar, hade under mycket lång tid blockerats i rådet på grund av det kontroversiella innehållet. I andra behandlingen införde parlamentet ändringar från dessa två "försvunna ärenden" i andra betänkanden i sjöfartspaketet. Därefter nådde rådet fram till gemensamma ståndpunkter om de två resterande lagarna så att en slutlig överenskommelse kunde nås mellan de båda institutionerna.

Därmed kunde parlamentet se till att det i den slutliga kompromissen ingår flera grundläggande delar som innebär avsevärda framsteg för sjöfartssäkerheten. Parlamentet uppnådde bland annat följande:

- Samtliga fartyg under medlemsstaternas flagg och alla fartyg med tredjelandsflagg måste ha en försäkring när de når vatten inom en medlemsstats jurisdiktion – med ett tillräckligt högt tak för skadeståndsansvaret så att offer i flertalet fall kan få rimlig ersättning.
- Möjlighet till påföljder när ett fartyg visar sig sakna försäkringsintyg ombord. Fartyget kan antingen hållas kvar i enlighet med det förfarande som anges i direktivet om hamnstatskontroll eller förvisas av behörig myndighet. När en sådan order om förvisning har utfärdats är alla medlemsstater ålagda att vägra fartyget inresa till någon hamn tills redaren tar fram försäkringsintyget.
- I väntan på att Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) revisionssystem för flaggstater blir obligatoriskt måste medlemsstaterna ålägga sina sjöfartsmyndigheter att göra en sådan revision och publicera resultatet.
- Medlemsstaterna ska införa ett kvalitetsledningssystem för sina sjöfartsmyndigheter. Systemet ska vara certifierat i enlighet med internationella standarder.

I en förklaring bekräftar dessutom EU:s samtliga medlemsstater sina åtaganden att

- senast den 1 januari 2012 ha ratificerat de viktigaste internationella sjösäkerhetsavtalen,
- tillämpa IMO:s kod för flaggstater och tillhörande revisionssystem för sjöfartsmyndigheter,
- uppmuntra IMO att göra de båda instrumenten obligatoriska världen över.

Från det första, till det andra och – via det tillfälliga utskottet för ökad sjösäkerhet (MARE) 2004 – detta tredje sjösäkerhetspaket har Europaparlamentet i två mandatperioder varit drivkraften bakom markanta förbättringar i sjösäkerheten. Parlamentets konsekventa påtryckningar och genomtänkta förslag i tredje paketet resulterade än en gång i säkrare sjötransporter.

Referens: Ännu ej slutligt antaget eller offentliggjort i EUT (januari 2009).

Föredragande:

Paolo Costa (ALDE, IT) – Transportörens skadeståndsansvar i samband med olyckor vid passagerarbefordran till sjöss.¹⁸

Luis de Grandes Pascual (PPE-DE, ES) – Organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg.¹⁹

Dominique Vlasto (PPE-DE, FR) – Hamnstatskontroll.²⁰

Dirk Sterckx (ALDE, BE) – Övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen.²¹

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL, CZ) – Utredning av olyckor i sjötransportsektorn.²²

Emanuel Jardim Fernandes (PSE, PT) – Flaggstatsförpliktelser.²³

Gilles Savary (PSE, FR) – Fartygsägares skadeståndsansvar och finansiella säkerheter.²⁴

¹⁸ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5314832

¹⁹ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5647662; www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5311432

²⁰ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5309062

²¹ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5302932

²² OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5314242

²³ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5317232

²⁴ OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5311632

4. REGIONALPOLITIK

4.1. Inledning: Utskottet för regional utveckling och dess roll

Utskottet för regional utveckling har en viktig roll när det gäller att föra fram Europaparlamentets synsätt på regionernas utveckling i EU-27. Utskottet har ansvar för att bevaka och ge parlamentet råd i frågor om genomförandet av EU:s stora finansiella instrument för regional utveckling (framför allt Europeiska regionala utvecklingsfonden och Sammanhållningsfonden). Nedan finns en lista med exempel på utskottets främsta initiativ under mandatperioden.

Förutom att utskottet har lagt fram betänkanden enligt vad som anges nedan, har det haft i uppdrag att samordna Europaparlamentets kontakter med andra viktiga aktörer inom regional utveckling. Utskottet försöker därför föra en aktiv dialog med de största organisationerna och se till att utskottets arbete blir tillgängligt för och förstås av dem som arbetar med liknande frågor. Utskottet träffar regelbundet Danuta Hübner, kommissionens ledamot med ansvar för regional utveckling (se 4.10. nedan). Det sköter också parlamentets kontakter med Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Ledamöter från kommittéerna bjuds regelbundet in för att tala vid offentliga utfrågningar som hålls av utskottet för regional utveckling.

Hösten 2008 medverkade utskottet än en gång som institutionell partner i "Open Days". Evenemanget är det största årliga mötet för beslutsfattare inom EU och på regional nivå. Närmare 5 000 deltagare från 217 regioner i 32 länder var på plats i Bryssel.

4.2. Regionalt solidaritetsstöd: Parlamentet godkänner 308 miljarder euro till regional utveckling

I juli 2006 godkände parlamentet strukturfondspaketet 2007–2013 genom att anta fem olika betänkanden²⁵. I dem definieras mål, tillgängliga finansiella resurser och kriterier för anslag i det utvidgade EU. Omkring 308 miljarder euro, 35,7 procent av EU:s sammanlagda budget, gjordes tillgängliga från och med den 1 januari 2007. Paketet godkändes efter stundtals hetsiga förhandlingar, där Europaparlament intog en mycket fast hållning gentemot den brittiska regeringens önskan om ett nedbantat strukturfondspaket och en mindre total EU-budget. Europaparlamentet har befogenhet att godkänna eller avslå den allmänna förordningen för strukturfonderna och lyckades därför få igenom förändringar i fråga om miljö och hållbar utveckling, bättre tillgänglighet för funktionshindrade och stärkt samråd på lokal nivå, så att den regionala utvecklingsdebatten får en så bred förankring som möjligt.

Referens: KOM(2004)0492

Föredragande: Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE, EL)

²⁵ T6-0289/2006, 4/7/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oel/file.jsp?id=5188922
T6-0286/2006, 4/7/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oel/file.jsp?id=5189402
T6-0290/2006, 4/7/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oel/file.jsp?id=5188642
T6-0280/2005, 6/7/2005, OEIL: www.europarl.europa.eu/oel/file.jsp?id=5189522
T6-0285/2006, 4/7/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oel/file.jsp?id=5189512

Referens: KOM(2004)0495

Föredragande: Claudio Fava (PSE, IT)

Referens: KOM(2004)0494

Föredragande: Alfonso Andria (ALDE, IT)

Referens: KOM(2004)0496

Föredragande: Jan Olbrycht (PPE-DE, PL)

Referens: KOM(2004)0493

Föredragande: José Albino Silva Peneda (PPE-DE, PT)

4.3. EU-finansiering till bättre bostäder

Lämpliga bostäder till rimligt pris för EU-medborgarna har kunnat gynnas genom Europeiska regionala utvecklingsfonden, som ger medlemsstaterna möjlighet att ansöka om EU-stöd för vissa bostadsrenoveringsprojekt. Stödet är tänkt att hjälpa människor spara energi i sina bostäder och därmed sänka energikostnaderna samtidigt som miljön gynnas. I maj 2007 röstade Europaparlamentet med klar majoritet igenom förslag om att utvidga tillgängligheten till att även omfatta äldre medlemsstater från och med 2009²⁶. Europaparlamentet baserade sin omröstning på det akuta behovet för EU-medborgare i samtliga medlemsstater att ha tillgång till lämpliga bostäder i storstadsområden som i många fall hotas av förfall till följd av social utslagning.

För att få underlag till debatten i utskottet gjorde direktoratet en analys²⁷ av vikten av hållbar och förnybar energi under strukturfondernas programplaneringsperiod 2000–2006. De olika medlemsstaternas operativa program stod i centrum, liksom exempel på god praxis. Undersökningen behandlar också de huvudsakliga åtgärder som satts in för hållbar och förnybar energi. Ett antal förslag för att öka utnyttjandet av strukturfonderna för att gynna den här typen av energi beskrivs också för åren 2007–2013.

Referens: Initiativbetänkande.

Föredragande: Alfonso Andria (ALDE, IT).

4.4. Solidaritet inom EU: Pengar för terrorismbekämpning och hot mot folkhälsan

I maj 2006 röstade Europaparlamentet ja till bredare räckvidd för Europeiska unionens solidaritetsfond (EUSF) så att den även omfattar konsekvenserna av terroristattacker, stora kriser på folkhälsoområdet och industrikatastrofer²⁸. Solidaritetsfonden inrättades 2002 för att bemöta de stora översvämningarna i Centraleuropa. Via fonden kan upp till en miljard euro betalas ut varje år till en medlemsstat som hjälp vid katastrofer, till exempel översvämningar, bränder eller torka. De som är ansvariga för katastroferna, till exempel

²⁶ T6-0183/2007, 10/5/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5341482

²⁷ Gruppo Soges, Eurofocus, ERAC *Using Sustainable and Renewable Energies in the Context of the Structural Policy 2007-2013*, Bryssel, Europaparlamentet, 2007.

²⁸ T6-0218/2006, 18/5/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5242592

vid en industrikatastrof eller tekniskt relaterad katastrof, ska på intet sätt slippa sitt ansvar (principen "förorenaren betalar"). Europaparlamentet röstade igenom åtgärder för att ekonomiskt stöd ska bli tillgängligt så snabbt som möjligt, så att till exempel omedelbar medicinsk hjälp och åtgärder för att skydda allmänheten kan sättas in.

Våren 2006 antog ledamöterna en resolution om skogsbränder och översvämningar, där de uttryckte sin solidaritet med offren och andra berörda²⁹. EU:s ordförandeskap uppmanades att nogsamt uppmärksamma hur förmågan att reagera snabbt utvecklas. Samtidigt uppmanade Europaparlamentet medlemsstaternas regeringar att mot bakgrund av hur klimatförändringarna påverkar EU:s territorium göra sitt yttersta för att nå målen från Kyoto. Parlamentet bad kommissionen om högsta möjliga flexibilitet vid utnyttjandet av solidaritetsfonden för sådana händelser.

I slutet av 2007 antog Europaparlamentet ett betänkande som behandlade frågan om hur regionala konsekvenser av jordbävningar ska hanteras³⁰. Utöver de åtgärder som hade föreslagits begärde parlamentet ett tillägg till förordningen om solidaritetsfonden så att fonden kan användas för att återställa skador efter jordbävningar. Sex medlemsstater är seismiskt aktiva medan sju andra löper markant risk att skadas av jordbävningar. Kommissionen uppmanades därför att utarbeta förslag på vilka insatser EU bör göra vid jordbävningkatastrofer inom EU.

Referens: KOM(2005)0108.

Föredragande: Rolf Berend (PPE-DE, DE).

Referens: Initiativbetänkande.

Föredragande: Gerardo Galeote (PPE-DE, ES).

Referens: Initiativbetänkande.

Föredragande: Nikolaos Vakalis (PPE-DE, EL).

4.5. Stöd till fredsprocessen i Nordirland

Det nuvarande Europaparlamentet har konsekvent gett sitt stöd till Nordirland i processen med att skapa fred och försoning. Parlamentet har uttryckt stöd genom att lovorda Peaceprogrammet som stöds genom Europeiska regionala utvecklingsfonden (200 miljoner euro) och genom att godkänna fortsatt EU-stöd på 15 miljoner euro varje år till Internationella fonden för Irland (IFI).

År 2006 röstade Europaparlamentet ja till fortsatta anslag via IFI tills fonden avvecklas 2010 (övriga medverkande i fonden är USA, Kanada, Australien och Nya Zeeland), mot bakgrund av fondens bidrag till de ekonomiska och sociala framsteg som gjorts och dess arbete med att främja dialogen mellan nationalisterna och unionsvänliga anhängare i hela Irland.

Under 2008 röstade Europaparlamentet igenom ett betänkande som utarbetats av Bairbre de Brún (GUE-NGL, UK) där de positiva resultaten och den bästa praxis som fram

²⁹ T6-0223/2006, 18/5/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5282162

³⁰ T6-0507/2007, 14/11/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5498552

till nu uppnåtts genom Peaceprogrammen bekräftades³¹. Ledamöterna diskuterar nu hur arbetet inom Peace kan hjälpa andra konfliktdrabbade regioner, i eller utanför EU.

Tre generationer Peaceprogram har sedan 1995 tilldelats sammanlagt över två miljarder euro inom en lång rad branscher och grupper som bidragit till att olika delar av samhället kan arbeta gemensamt och bygga broar. Vikten av ett gräsrotsperspektiv med lokala befogenheter och samråd betonades av föredraganden.

Referens: Initiativbetänkande.

Föredragande: Bairbre De Brún (GUE-NGL, UK).

4.6. Frivilligarbete ger EU-medborgarna inflytande

I ett betänkande som utarbetades av Marion Harkin (ALDE, IE) och nyligen godkändes i plenum konstaterar ledamöterna att frivilligarbete är bra för medborgarna, för samhället, för den regionala ekonomiska utvecklingen och för den nationella ekonomin³². Forskning har visat att över 100 miljoner av EU:s befolkning utför någon form av ideellt arbete. Varje euro som betalas som stöd för deras insatser ger mellan tre och åtta tillbaka. Frivilligarbetare bidrar inte bara till att genomföra EU-finansierade program som Interreg och det nordirländska Peaceprogrammet. Deras bidrag till BNP beräknas i vissa stater vara betydande. I betänkandet uppmanas därför EU att öka insatserna för att skapa en policy som kan bidra till att gynna Europas "sociala kapital". Det skulle hjälpa EU att skapa direkta kontakter mellan EU och dess medborgare och samhällen. I betänkandet uppmanas också kommissionen och medlemsstaterna att se över hur frivilligorganisationernas arbete kan underlättas genom att befrias från moms.

Referens: Initiativbetänkande.

Föredragande: Marion Harkin (ALDE, IE).

4.7. Ledamöter ifrågasätter omotiverade företagsomflyttningar

I samband med översynen av den regionala utvecklingspolitiken för att skapa ekonomisk och social sammanhållning inom EU antog Europaparlamentets ledamöter ett betänkande i mars 2006 där kommissionen uppmanas att införa påföljder för företag som gör omotiverade omflyttningar³³. De aktuella företagen är sådana som har fått EU-stöd till sin verksamhet inom ramen för ett övergripande paket med regionala stöd till den region där företagen är verksamma och sedan flyttar inom sju år. Parlamentets främsta invändning mot sådan praxis är att arbetstillfällen riskerar försvinna i regioner som redan är hårt drabbade av ekonomisk nedgång, det vill säga just den typ av regioner som EU enligt bestämmelserna ska försöka stödja. Ledamöterna ställde sig bakom ett upprop till kommissionen att kräva återbetalning av regionala statliga stöd som beviljats företag som därefter snabbt beslutar att flytta sin verksamhet.

Referens: Initiativbetänkande.

Föredragande: Alain Hutchinson (PSE, BE).

³¹ T6-0205/2008, 20/5/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5498522

³² T6-0131/2008, 22/4/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5498492

³³ T6-0077/2006, 14/3/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5217822

4.8. Stöd till företag inom EU i öregioner med höga bränsle- och energikostnader

I början av 2007 antog Europaparlamentet ett initiativbetänkande³⁴ där kommissionen ombads undersöka om statliga stöd kan ges till EU:s öregioner, där bränsle- och energikostnaderna kan påverka det lokala näringslivets konkurrenskraft negativt. Parlamentet konstaterade att de fluktuerande bränslekostnaderna blir en belastning och belyste bränsleprisernas direkta inverkan på kostnaderna för materialtransporter mellan öarna och EU:s fastland. Kommissionen uppmanades framför allt att undersöka hur statliga stöd kan anpassas för att skapa lika förutsättningar och göra öregionerna mer attraktiva för investerare.

Kommissionens regionalpolitiska experter bör också ägna mer uppmärksamhet åt de behov som finns i EU:s öregioner och inrätta en särskild administrativ enhet. Betänkandet uppmuntrade också till utökad utnyttjande av finansieringsinstrument, till exempel sådana som erbjuds genom Europeiska investeringsbanken och dess partner (Jaspers, Jeremie). Nuvarande regionala stödregler kommer att gälla fram till 2013. Eventuella översyner kan därmed få effekt från 2014, vilket sammanfaller med nästa generation regionala utvecklingsstöd från EU.

Referens: Initiativbetänkande.

Föredragande: Francesco Musotto (PPE-DE, IT).

4.9. Att minska skillnader i den regionala utvecklingen

BNP per capita varierar enormt mellan de olika regionerna i EU-27. I centrala London är BNP per capita 303 procent av EU:s genomsnitt, medan det i nordöstra Rumänien bara är 24 procent av genomsnittet. I ett betänkande som antogs av Europaparlamentet sommaren 2007³⁵ efterlystes kraftfulla insatser för att minska de mest akuta bristerna i de fattigaste EU-regionernas utveckling och hjälpa berörda länder att få högre BNP. Detta kan enligt preliminära beräkningar uppnås genom att sammanhållningspolitikens anslag för 2007-2013 genomförs effektivt. Investeringar i it-infrastruktur och utbildning inom it samt bättre förmåga hos handläggare i de nya medlemsstaterna att "absorbera" de generösa stöd som finns tillgängliga från EU är viktiga inslag i den här kampen för att minska regionala skillnader.

Mot bakgrund av att några av de fattigaste regionerna har en arbetslöshet på över 20 procent rekommenderar parlamentet att Europeiska socialfonden ska användas för att höja framför allt ungdomars, kvinnors och den äldre generationens grundläggande kvalifikationer. Eftersom anslag från EU måste åtföljas av stöd från medlemsstaterna och den privata sektorn är det mycket viktigt att relevanta offentliga förvaltningar kan hjälpa regionerna att klara dessa krav på medfinansiering och genomföra de förordningar som styr strukturfonderna korrekt. Parlamentet förespråkar offentlig-privata partnerskap som ett sätt att locka privat kapital till olika projekt.

³⁴ T6-0082/2007, 15/3/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5341452

³⁵ T6-0356/2007, 12/7/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5363002

En undersökning³⁶ som gjordes av direktoratet på begäran av utskottet för regional utveckling visar att den territoriella aspekten av skillnaderna är viktig för beslutsfattarna, medan dagens indikatorer som BNP per capita och arbetslöshetsstatistik ger en alltför endimensionell bild. Olika analytiska metoder och indikatorer, till exempel flerskaliga analyser och ett synsätt med många kriterier, kan ge en mer adekvat, men även mer komplex, bild för politiker och beslutsfattare.

Referens: Initiativbetänkande.

Föredragande: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE, PL).

4.10. Regionalutskottet granskar EU:s regionala anslag

I januari 2008 hörde regionalutskottet Danuta Hübner, kommissionsledamot med ansvar för regionalpolitiken. Parlamentets ledamöter ville fråga kommissionsledamoten om de strukturfondsmedel som EU kan ha "förlorat" från sin budget. Frågan hade väckts av ledamöter i parlamentets budgetkontrollutskott som uttryckt missnöje över strukturfondernas förvaltning i vissa länder och regioner till följd av att revisionsrätten i ett uttalande anklagat kommissionen för felaktig utbetalning av anslag. Enligt kommissionsledamoten riskerade tio medlemsstater att ha begått misstag eller gjort sig skyldiga till oegentligheter i samband med utbetalning av anslag. Danuta Hübner försäkrade regionalutskottets ledamöter att hennes tjänstemän övervakade de aktuella medlemsstaternas åtgärdsplaner.

4.11. Att öka EU:s innovationskraft

Den dynamiska och interaktiva processen med att utveckla EU:s innovationskraft var ämnet för ett initiativbetänkande som antogs av Europaparlamentet i maj 2007³⁷. I betänkandet rekommenderades bland annat principer om billig eller kostnadsfri tillgång till bredband och stöd till gränsöverskridande samarbete mellan regionala akademiska intressenter och företagsintressenter. Ett annat sätt att främja bättre branschöverskridande samarbete skulle vara att stödja utvecklingen av "kluster" med forskning och företagsenheter. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanades att ge samtliga EU-medborgare lika tillgång till utbildning på alla nivåer. Ökad tillgång till informationsbaserat arbete förespråkades, liksom inrättandet av lämpliga finansiella mekanismer och riskhanteringssystem, som eventuellt kan tillämpas parallellt med befintliga finansieringsinstrument från Europeiska investeringsbanken/Europeiska investeringsfonden, till exempel Jaspers, Jeremie och Jessica.

Referens: Initiativbetänkande.

Föredragande: Mieczysław Janowski (UEN, PL).

³⁶ Nordregio, UMS RIATE, RRG Spatial Planning and Geoinformation, Eurofutures, LIG [Regional Disparities and Cohesion: What Strategies for the Future?](#), Europaparlamentet, 2007.

³⁷ T6-0184/2007, 10/5/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5341052

4.12. Läs mer

Direktorat B för struktur- och sammanhållningspolitik har på begäran av utskottet för regional utveckling genomfört följande undersökningar:

UMS RIATE, Géographie-cités, LIG, IGEAT, Umeå universitet, Neapels universitet, CUGUAT – TIGRIS, [*Shrinking regions: A paradigm shift in demography and territorial development*](#), Bryssel, Europaparlamentet, 2008.

Eurofocus, [*Best practices in the field of Regional policy and obstacles to the use of Structural Funds*](#), Bryssel, Europaparlamentet, 2008.

OïR Managementdienste GmbH, [*Follow-up of the Territorial Agenda and the Leipzig Charter- towards a European Action Programme for spatial development and territorial cohesion*](#), Bryssel, Europaparlamentet, 2008.

5. JORDBRUK

Utöver samrådsförfaranden har utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (AGRI) också antagit ett antal **initiativbetänkanden** i frågor där Europaparlamentet har lyckats påverka utvecklingen för EU:s medborgare, framför allt jordbrukare och konsumenter.

5.1. Ny GJP under arbete: en hälsokontroll

Europaparlamentet antog den 12 mars 2008 en resolution om "hälsokontrollen" av GJP som ett svar på kommissionens meddelande som lades fram i november 2007.

Eftersom det i dagsläget har framgått att europeiska och globala reserver har drastiskt låga nivåer är det enligt parlamentet inte politiskt önskvärt att slopa alla former av reglering av jordbruksmarknaderna. Det skulle få negativa konsekvenser för konsumenternas köpkraft och jordbrukarnas intäkter, samtidigt som det skulle uppmuntra till spekulation. Det behövs också instrument för att motverka den ekonomiska nedgången och förebygga risker som hälsofarliga händelser och nya naturkatastrofer orsakade av ett ombytt klimat. Inför den förväntade ökningen av miljöfaror och betydande prisvariationer anser parlamentet att ytterligare riskförebyggande insatser är av största vikt. Ledamöterna anser också att direktstöd behövs även i framtiden som en grundläggande inkomstgaranti, inte bara ifall marknaden fallerar, utan också för att jordbrukarna ska kunna tillhandahålla kollektiva nyttigheter. Stödet skulle även fungera som kompensation för EU:s i internationell jämförelse mycket höga normer för miljö, livsmedelssäkerhet, djurskydd och socialt skydd.

Ledamöterna avtog en minskning av GJP:s totala budget fram till 2013. De gav dock sitt stöd till kommissionens insatser för att säkra tillräcklig finansiering av en hållbar politik för landsbygdsområden under GJP:s andra pelare. Ledamöterna ansåg att en progressiv modulering av den första pelaren kan vara tänkbar. Medel från den progressiva moduleringen ska fördelas i enlighet med gällande regler för moduleringsmedel och stanna kvar i de regioner eller medlemsstater där de erhålls. Denna progressiva modulering som ska gälla åren 2009–2013 består av en sänkning av direktstöden med 1 procent för stödbelopp på mellan 10 000 och 100 000 euro, 2 procent för stödbelopp på mellan 100 000 och 200 000 euro, 3 procent för stödbelopp på mellan 200 000 och 300 000 euro och 4 procent för stödbelopp på över 300 000 euro.

Referens³⁸: Ursprungsdokument som inte avser lagstiftning: KOM(2007)0722.

Föredragande: Lutz Goepel (PPE-DE, DE).

Kommissionens lagförslag om hälsokontrollen lades fram den 20 maj 2008. Luis Manuel Capoulas Santos (PSE, PT) lade fram tre betänkanden för debatt i plenum den 19 november 2008. Följande viktiga ändringsförslag antogs:

Modulering: Parlamentet röstade ja till att alla direktstöd som ska betalas ut till jordbrukare och som överstiger 10 000 euro ska minskas med 7 procent senast 2013. Den progressiva moduleringen fastställdes till +1 procent för 100 000–199 999 euro, +2 procent för 200 000–299 999 euro och +3 procent för belopp över 300 000.

³⁸ A6-0047/2008, T6-0093/2008, 12.3.2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5531352

Särskilt stöd (artikel 68): Medlemsstaterna får använda upp till 15 procent av sina nationella tak för att bevilja stöd till jordbrukare inom "hårda" sektorer som boskaps- och mjölkproduktion, och att bidra till både försäkringar och gemensamma system (för förluster på grund av klimatbetingade händelser eller djur- och växtsjukdomar) genom ökad medfinansiering från gemenskapen.

Sektorer: Mjölkkvoterna bör ökas med 1 procent under 2009–2010 i kombination med att kommissionen ser över situationen 2010. Parlamentet begärde också att en mjölkfond inrättas för att bidra till omstruktureringen av sektorn. Interventioner på marknaden eller förvaltningssystem bör också behållas inom spannmåls-, kött – och mjölksektorn med kopplade stöd för enbart djuruppfödare och vissa känsliga sektorer som torrfoder, proteingrödor och lin.

Referens³⁹: Lagförslag: KOM(2008)0306.

Föredragande: Luis Manuel Capoulas Santos (PSE, PT).

Direktoratet har genomfört ett antal undersökningar i ämnet på begäran av utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling: *Reflections on the possibilities for the future Development of the CAP*⁴⁰, *Reflection on the possibilities for the future development of the CAP - the Rural Development perspectives*⁴¹, *Multifunctionality and the CAP: Territorial Proposal*⁴², *Analysis of the Health Check Proposals: the Reform of the Decoupling System*⁴³, *Analysis of the Health Check Proposals: the Reform of the Mechanisms for Direct Support*⁴⁴.

5.2. Vilken framtid får unga lantbrukare med reformen av GJP?

I framtiden måste de hinder som unga människor möter när de vill starta lantbruk avskaffas genom GJP. I en resolution uppmärksammar parlamentet de svårigheter som fortfarande uppstår på grund av höga initialkostnader (bland annat fastighetsförsäljning och höga arrenden) och behovet av fortsatta investeringar i realkapital och mänsklig potential för att åstadkomma tekniska och logistiska förbättringar.

Kommissionen uppmanas att i sitt lagstiftningsförslag om hälsokontrollen av GJP föreslå att det stöd till unga jordbrukare som möjliggörs genom lagstiftningen om landsbygdens utveckling ska ligga under de obligatoriska åtgärder som ingår i de planer medlemsstaterna utarbetar. De bör också åtföljas av högre etableringsstöd.

³⁹A6-0390/2008, A6-0401/2008, A6-0402/2008, T6-0549/2008, T6-0550/2008, T6-0551/2008, 19.11.2008, OEIL: <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5642272>;

<http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5642252>; <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5642232>

⁴⁰ Jean Christophe Bureau, Heinz Peter Witzke, EuroCARE GmbH, *Reflection on the Possibilities for the Future Development of the CAP*, Europaparlamentet, 2007.

⁴¹ ÖIR-Managementdienste GmbH, *Reflection on the Possibilities for the Future Development of the CAP – the Rural Development perspectives*, Europaparlamentet, 2007.

⁴² Jesús Gonzalez Regidor, Universidad Autónoma de Madrid, *Multifunctionality and the CAP: Territorial Proposal*, Brussels, Europaparlamentet, 2007.

⁴³ Jesús Gonzalez Regidor, Universidad Autónoma de Madrid, *Analysis of the Health Check Proposals: the Reform of the Decoupling System*, Europaparlamentet, 2007.

⁴⁴ Mr Allan Buckwell, Country Land and Business Association, *Analysis of the Health Check Proposals: the Reform of the Mechanisms for Direct Support*, Europaparlamentet, 2007.

Referens⁴⁵: Initiativbetänkande (INI/2007/2194).

Föredragande: Donato Tommaso Veraldi (ALDE, IT).

5.3. GJP och den globala livsmedelsförsörjningen

Livsmedelspriserna i både Europa och världen har sjunkit i reella tal i 30 år. Denna trend vändes de senaste månaderna genom en plötslig och brant ökning av världspriserna på jordbruksprodukter. Uppgången påverkade flera produkter samtidigt. På mindre än ett år höjdes priserna på spannmål, kött och mejeriprodukter med två- och ibland även tresiffriga procentuella belopp. Ökningen är resultatet av en komplicerad kombination av både strukturella och mer tillfälliga faktorer. På EU-nivå måste de politiska initiativen följa tre typer av insatser som kompletterar varandra: insatser för att hantera och begränsa konsekvenserna av prischocken på kort och lång sikt; insatser för att bidra till globala åtgärder för att hantera prishöjningarnas konsekvenser för fattiga befolkningar; och sist men inte minst insatser för att öka tillgången på jordbruksprodukter och säkra livsmedelsförsörjningen på lång sikt. Genom GJP kan tydliga justeringar göras för att direkt bemöta de extremt höga prisnivåerna.

Referens⁴⁶: Initiativbetänkande (INI/2008/2153).

Föredragande: Mairead McGuinness (PPE-DE,IE).

5.4. Risk- och krishantering inom jordbruket

Europaparlamentet antog en resolution baserad på ett initiativbetänkande som utarbetats som svar på kommissionens meddelande av den 16 februari 2006 om risk- och krishantering inom jordbruket.

Parlamentet konstaterade att prioriteringen för riskhanteringen inom jordbruket bör vara att tjäna allmänna intressen, garantera befolkningens tillgång till hälsosamma livsmedel och råvaror från jordbruket samt skydda miljön mot skador. Parlamentet ansåg att de tre risk- och krishanterningsalternativ som tagits upp av kommissionen (försäkringar mot naturkatastrofer, ömsesidiga försäkringsbolag och grundläggande inkomstgarantier) i själva verket inte är förebyggande när det gäller att minska riskerna, utan finansieringsmodeller för att betala ut ersättningar vid skador. Kommissionen föreslår att en procent av åtgärderna ska finansieras genom moduleringar, eller närmare bestämt genom nationella program för landsbygdsutveckling, vilket enligt experter inte på långa vägar täcker behovet av medel till de föreslagna åtgärderna.

Kommissionen bör därför utreda alternativa finansieringsmöjligheter för åtgärderna. Parlamentet noterade att de nya medlemsstaterna fram till 2013 är uteslutna från moduleringsmekanismen och att direktbetalningarna i dessa länder omfattas av en mekanism för gradvis höjning till det fullständiga beloppet (infasning). Parlamentet anser därför att dessa länder måste få möjlighet att utnyttja annan finansiering från den gemensamma jordbrukspolitik.

Tidigare i lagstiftningsprocessen hade direktoratet offentliggjort undersökningen *Risks and Crisis Management in Agriculture*⁴⁷ i samma ärende.

⁴⁵ A6-0182/2008, T6-0258/2008. 5.6.2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5531332

⁴⁶ A6-0505/2008, T6-0006/2009, 13.1.2009, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5650602

⁴⁷ Neapels universitet Federico II, *Risks and Crisis Management in Agriculture*, Europaparlamentet, 2005.

Referens⁴⁸: Ursprungsdokument som inte avser lagstiftning: KOM(2005)0074.

Föredragande: Friedrich Wilhelm Graefe Zu Baringdorf (Verts/ALE, DE).

5.5. Naturkatastrofer, eldsvådor, översvämningar och torka: aspekter för jordbruket

Parlamentet anser att politiken för landsbygdens utveckling kan fylla en viktig funktion i förebyggandet av naturkatastrofer och betonar att den drastiska nedskärningen av resurser för landsbygdens utveckling har förhindrat utarbetandet av handlingsplaner för att förebygga skador från naturkatastrofer. Parlamentet rekommenderar dock att åtgärder mot katastrofernas orsaker ska prioriteras i nationella och regionala utvecklingsplaner (bland annat erosionsbekämpning, återplantering av skog med lämpliga arter, underhållande av brandgator, vattenanläggningar, skogsröjning och miljöåtgärder inom jordbruket för att spara vatten).

Parlamentet anser att Europeiska unionens solidaritetsfond (EUSF) även i fortsättningen ska kunna användas för insatser vid katastrofer som är betydande, men som ligger under den skadetröskel som har fastställts, trots att de leder till svåra och bestående konsekvenser för invånarnas levnadsförhållanden i en viss region. Parlamentet anser att extraordinärt stöd ska kunna beviljas i sådana fall. Kommissionen måste lägga fram ett lagstiftningsförslag om att införa en flexibilitetsklausul så att tillräckliga medel kan anslås till de befintliga politiska instrumenten, i synnerhet Solidaritetsfonden, för att kunna hantera naturkatastrofer inom jordbrukssektorn. Medel kan frigöras genom att utnyttja årliga anslag till den gemensamma jordbrukspolitiken som inte använts.

Vidare uppmanar parlamentet kommissionen att ge stöd till åtgärder för att göra skogarna mindre lättantändliga, till exempel genom att främja skogarnas lönsamhet och hållbar skogsskötsel och använda överbliven biomassa från skogen som förnybar energikälla. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas också att genomföra ett program för utbyte av erfarenheter om tillämpningen av ny teknik för hantering och övervakning av skogsbränder och utforma förfaranden för godkännande av den tekniska personalens kvalifikationer på EU-nivå. Det är dessutom mycket viktigt att inom ramen för landsbygdsutvecklingsplanerna ta hänsyn till strukturproblem på landsbygden (demografisk nedgång, övergiven mark, skydd av jordbruksmark mot intensiv bebyggelse, avskogning, alltför stor fragmentering av skogsegendom osv.). Om inget görs åt dessa problem ökar riskerna i framtiden.

Referens⁴⁹: Initiativbetänkande (INI/2005/2195).

Föredragande: Luis Manuel Capoulas Santos (PSE, PT).

5.6. Situationen och utsikterna för jordbruk i bergsområden

Omkring 19 procent av EU:s befolkning bor och arbetar i bergsområden. Berg utgör en unik livsmiljö för människor och andra levande organismer där alla aspekter av människans liv är nära kopplat till naturens balans och rytm. Berg kan ses som livsmiljöer med många funktioner, präglade av en rad naturegenskaper: branta sluttningar, väderförhållanden, erosion, höjdskillnader, höga höjder, bergsformationer osv.

⁴⁸ A6-0014/2006, T6-0067/2006, 16.2.2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5241902

⁴⁹ A6-0152/2006, T6-0222/2006, 18.5.2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5282212

För närvarande finns det lika många rättsliga ramar för Europas bergsområden som det finns medlemsstater. I bästa fall kanske de sektorsövergripande politiska insatserna inte direkt motverkar ovannämnda behov av hållbarhet och långsiktighet – men de är inte heller bäst lämpade för ändamålet.

Det krävs därför en rimlig ram där bestämmelser och stöd kombineras på bästa sätt för att stödja Europas bergsområden i insatserna för att skapa en hållbar och långsiktig konkurrenskraft.

Europaparlamentets utskott för regional utveckling bad direktoratet göra en rad undersökningar på området, däribland *Shrinking regions: a paradigm shift in demography and territorial development*⁵⁰ och en äldre, om politiska insatser för bergsområden: *Towards an European Policy for Mountain Regions*⁵¹.

Referens⁵²: Initiativbetänkande (INI/2008/2066).

Föredragande: Michl Ebner (PPE-DE, DE).

5.7. Ny djurhälsostategi för EU

Den 22 maj 2008 antog Europaparlamentet en resolution om kommissionens meddelande om en ny strategi för djurhälsa för Europeiska unionen 2007–2013.

Parlamentet välkomnar där utvecklingen av en strategi för EU:s djurhälsopolitik, men efterlyser också högre ambitioner och en mer långsiktig inställning från kommissionen när den lägger fram sina lagstiftningsförslag.

Ledamöterna påpekar att strategin kan ge positiva resultat om tydliga och öppna mekanismer fastställs för finansieringen av enskilda åtgärder, vilket dock inte lyckats i meddelandet om djurhälsostategin. De kritiserar också kommissionen för att inte hänvisa till finansieringskraven i meddelandet. Parlamentet påpekar att den gemensamma djurhälsopolitiken är ett av EU:s mest integrerade politikområden och att den mesta finansieringen bör täckas av gemenskapens budget. Därmed ska inte medlemsstaternas och jordbrukarnas ekonomiska ansvar lämnas utanför.

Parlamentet uttrycker också sitt missnöje över tillkännagivandet att enskilda åtgärder ska finansieras via befintliga medel och uppmanar därför kommissionen att förespråka förbättrade möjligheter inom den befintliga veterinärfonden och förbereda argumenten inför de budgetdiskussioner som inleds 2009. Parlamentet påpekar att djurhälsostategin också borde omfatta djurtransportföretag, fodertillverkare och foderleverantörer samtidigt som behovet av administrativ enkelhet beaktas.

Referens⁵³: Ursprungsdokument som inte avser lagstiftning: KOM(2007)0539.

Föredragande: Janusz Wojciechowski (UEN, PL).

⁵⁰ UMS RIATE, Géographie-cités, LIG (University Joseph Fourier), IGEAT (Free University of Brussels), Umeå universitet, Universitetet i Neapel, CUGUAT – TIGRIS (University Alexandru Ioan Cuza), [Shrinking Regions: a Paradigm shift in Demography and Territorial Development](#), Europaparlamentet, Bryssel, 2008.

⁵¹ International Centre for Alpine Environments (ICALPE), [Towards an European Policy for Mountain Regions](#), Europaparlamentet 1998.

⁵² A6-0327/2008, T6-0438/2008, 23.9.2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5608682

⁵³ A6-0147/2008, T6-0235/2008, 22.5.2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5608682

5.8. Djurskydd och djurens välbefinnande

Den 11 maj 2006 antog Europaparlamentet en resolution om gemenskapens handlingsplan för djurskydd. Parlamentet efterlyser här striktare bestämmelser för djurens välbefinnande inom EU. I betänkandet uppmanas kommissionen att lägga fram planer för djurskyddsmärkning, kräva stärkt djurskydd i WTO-förhandlingarna och förbjuda import av säl och andra "grymma" produkter till EU.

Parlamentet beklagade att EU:s bestämmelser om djurtransport ofta åsidosätts i praktiken. Det stödde tanken på att införa märkning som garanterar att EU:s normer har följts, men insåg att en mängd åtgärder utformade för att öka djurens välbefinnande kan få negativa konsekvenser för konkurrenskraften inom EU:s jordbruk. Det är också viktigt att undvika dumpning i tredjeländer och all försämring av behandlingen av djur i dessa länder. Parlamentet betonade det omedelbara behovet av att ta upp striktare djurskyddsåtgärder på WTO-förhandlingarnas agenda, för att stärka de internationella normerna för djurens välbefinnande. Ledamöterna föreslog också att embargo införs mot länder där framställningen av djurprodukter präglas av grymhet.

Referens⁵⁴: Ursprungsdokument som inte avser lagstiftning: KOM(2006)0013.

Föredragande: Elizabeth Jeggle (PPE-DE, DE).

5.9. Främjande av grödor som inte används som livsmedel

Parlamentet betonade vikten av att öka stödet till teknik för icke-livsmedelsgrödor för att öka industrins potential. Parlamentet uppmanade kommissionen att fastställa en strategi och handlingsplan för att främja förnybara energikällor och därmed bidra till att säkra livsmedelsförsörjningen och höja energieffektiviteten inom EU.

Parlamentet betonade vikten av att undvika all form av intensifiering av produktionen som kan ha en negativ effekt på miljön, till exempel att marken förorenas av gödselrester och växtskyddsmedel eller att vattenresurserna uttöms och förorenas. Energigrödornas inverkan på landsbygdsmiljön bör också övervakas och bestämmelser bör kanske införas för att förebygga en okontrollerad utbredning av invasiva växter i ett visst område.

Parlamentet uppmanade kommissionen att stimulera produktionen av specialkemikalier från jordbruksråvaror för att öka jordbrukarnas inkomster och förse marknaden med miljövänliga och hälsosamma produkter i stället för kemiska produkter som inte är biologiskt nedbrytbara. En decentraliserad och småskalig odling av specialgrödor kan vara mycket effektiv och därmed gynna många jordbrukare. Parlamentet lyfte också fram jordbrukets potential att producera farmaceutiska grödor för tillverkning av vaccin och andra produkter i syfte att ge den medicinska industrin lämpliga hälsovårdsinstrument.

Parlamentet belyste även potentialen i att utnyttja jordbruksrester och jordbruksavfall för att producera uppvärmning, kylning och elektricitet med hjälp av ekonomiskt effektiva och miljövänliga metoder.

Det bör för övrigt nämnas att innan lagstiftningsförfarandet inleddes hade Europaparlamentets utskott för jordbruk och landsbygds utveckling bett direktoratet att göra en undersökning om grödor som inte används som livsmedel⁵⁵.

⁵⁴ A6-0290/2006, T6-0417/2006, 11.5.2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5319032

Referens⁵⁶: Initiativbetänkande (INI/2004/2259).

Föredragande: Neil Parish (PPE-DE, UK).

5.10. Bioteknik: Visioner och utmaningar för Europas jordbruk

Den 24 januari 2007 antog utskottet ett initiativbetänkande av Kyösti Virrankoski. I betänkandet efterlyser parlamentet fler insatser från kommissionen och rådet, men manar samtidigt till försiktighet i förhållande till genetiskt modifierade grödor och efterlyser tydligare rättsliga ramar på området.

Generellt sett uppmuntrar utskottet till insatser för att utveckla biotekniken inom EU, eftersom tekniken kan bidra till att utveckla hållbara produktionsmetoder, större skördar och mer diversifierade produkter samtidigt som användningen av nitrater och andra gödningsmedel kan minskas och därmed bidra till att skydda miljön och människors hälsa.

Utskottet betonade också att utvecklingen av bioteknik kan få andra positiva effekter, till exempel tillverkning av helt nya produkter som orala vaccin och miljövänligare energialternativ som biomassa, biogas och biobränslen.

Mot bakgrund av detta uppmanas kommissionen att tillsätta en högnivågrupp med företrädare för kommissionen, rådet, parlamentet och alla intressenter för att planera en strategi för bioteknik och jordbruk inom EU.

I lagstiftningsarbetet uttryckte utskottet sitt stöd för den nuvarande försiktighetsprincipen vid godkännande av nya bioteknikprodukter.

Referens⁵⁷: Initiativbetänkande (INI/2006/2059).

Föredragande: Kyösti Virrankoski (ALDE, FI).

⁵⁵Dipartimento di Economia ed Ingegneria Agrarie (DEIAGRA), Università di Bologna, [The Competition between Food Crops and Non Food Crops for Energy: What are the Effects on Agricultural Structures and on the Use of Land](#), Europaparlamentet, 2008.

⁵⁶ A6-0040/2006, T6-0116/2006, 23.3.2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5217932

⁵⁷ A6-0032/2007, 21.5.2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5319532

6. FISKE

6.1. Kris inom fiskerinäringen

Ända sedan sjätte mandatperiodens början har Europaparlamentet uttryckt sin oro över den ekonomiska krisen inom fiskerinäringen. Framför allt har parlamentet diskuterat konsekvenserna av de höjda bränslepriserna.

År 2005 antog Europaparlamentet ett betänkande⁵⁸ av David Casa (PPE-DE, MT) om **Europeiska fiskerifonden (EFF)**. Ändringarna gällde främst definitivt upphörande av fartygs fiskeverksamhet, finansiering av fiskeredskap och investeringar i vattenbruk. Följande huvudpunkter ingick i betänkandet:

Europaparlamentet vill bredda politikens räckvidd i fråga om **upphörande av fartygs fiskeverksamhet**. Det föreslog också att schablonutbetalningar ska kunna göras från EFF till besättningar på berörda fartyg.

Medlemsstaterna kan införa en engångsersättning till fartygsägare och fiskare inom ramen för skyddsplanerna för marina resurser om detta leder till lägre fiskekapacitet.

Stöd kan beviljas för anpassningar som ökar säkerheten ombord och förbättrar arbetsmiljön, däribland byte av motorer av säkerhets-, bränslebesparings- eller miljöskäl – under förutsättning att fiskekapaciteten inte ökar för någon kategori av fiskefartyg. Särskild betoning läggs på små och äldre fartyg.

Parlamentet föreslår nya bestämmelser om offentliga stöd till förnyelse och modernisering av fiskeflottor i de yttersta randområdena.

Europaparlamentet vill att investeringar från EFF ska täcka alla etapper av produktionskedjan inom vattenbruk, däribland byggnation av nya anläggningar och utbyggnad och modernisering av befintliga anläggningar för arter med god marknadsprognos, under förutsättning att de är tekniskt och ekonomiskt livskraftiga och inte genererar ett överskott av produktionskapacitet.

I fråga om hållbar utveckling för kustfiskeområden förkastar parlamentet begränsningarna för finansiering via EFF till samhällen med över 100 000 invånare.

Referens: Förordning KOM(2004)0497 av den 14 juli 2004.

Föredragande: David Casa (PPE-DE, MT).

Under 2006 antog parlamentet ett initiativbetänkande⁵⁹ av Sean Ó Neachtain (UEN, IE) om det utsatta läget för **kustfisket**. I betänkandet betonades sektorns "viktiga bidrag" till de lokala ekonomierna och till att bibehålla den sociala strukturen i kustområdena. Direktoratet hade i förväg gjort en undersökning i frågan på begäran av fiskeriutskottet⁶⁰.

Europaparlamentet efterlyste en gemensam EU-definition av kustfiske. Kommissionen uppmanades att lägga fram förslag till hur data om kustfiske kan harmoniseras inom EU.

⁵⁸ T6-0282/2005, EUT C 157, 6.7.2006, s. 97–324 E,

OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5188932

⁵⁹ T6-0276/2006, 15/6/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5219262

⁶⁰ Centro Tecnológico del Mar – Fundación CETMAR Spanien *Inshore Fisheries and the Problems Encountered by Inshore Fishermen*, Europaparlamentet, 2005.

Andra rekommendationer var att kommissionen ska finansiera moderniseringen av kustfiskeflottan och lägga fram särskilda utbildnings- och fortbildningsprogram. Parlamentet önskade också ett större erkännande av kvinnors roll i kustfiskesektorn så att deras ekonomiska och sociala rättigheter tryggas.

Referens: Betänkande som inte avser lagstiftning.

Föredragande: Sean Ó Neachtain (UEN, IE).

Samma år, 2006, antog Europaparlamentet en resolution⁶¹ som bygger på ett initiativbetänkande av Pedro Guerreiro (GUE/NGL, PT) som reaktion på kommissionens meddelande om **förbättring av fiskerinäringens ekonomiska läge**. I betänkandet beklagar parlamentet att kommissionens meddelande "uppenbart saknar ambitioner". Europaparlamentets fiskeriutskott hade tidigare bett direktorat B göra en undersökning i frågan⁶².

Referens: KOM(2006)0103 av den 9 mars 2006.

Föredragande: Pedro Guerreiro (GUE/NGL, PT).

Europaparlamentet var kritiskt till att de åtgärder som föreslagits inte hade någon egentlig samhällsekonomisk dimension och inte tog hänsyn till "vilka konsekvenser införandet av dessa åtgärder får för fartygsbesättningarna". Parlamentet beklagade att kommissionen i fråga om räddnings- och omstruktureringsstödet envisas med att motsätta sig möjligheten att bevilja kompensationsersättning och stöd till själva verksamheten. Parlamentet betonade därför behovet av att inrätta en garantifond som medfinansieras på EU-nivå för att ge stabila bränslepriser och där berörda fiskeföretag beviljas en tillfällig kompensationsersättning.

I fråga om åtgärder på medellång och lång sikt betonade parlamentet att EFF även fortsättningsvis ska användas för stöd till förnyelse och modernisering av fiskeflottan – framför allt byte av motorer – särskilt inom småskaligt och hantverksbetonat kustfiske – och byte av fartyg som är mer än 20 år och där säkra driftsförhållanden inte kan garanteras.

Kommissionen uppmanades också att erkänna det småskaliga kustfiskets och hantverksbetonade fiskets egenskaper inom den gemensamma fiskeripolitiken, och lägga fram ett förslag till stödprogram från gemenskapen för att hantera de specifika problem som drabbar det här segmentet inom näringen.

Parlamentet upprepade sin begäran till kommissionen att utreda vilka konsekvenser faktorer utanför fisket, till exempel föroreningar av kuster och hav, avloppsvatten från industrier och läckage från jordbruk, muddring av havsbottnar och sjötransporter, får för havsmiljön och fiskeresurserna, för att kunna ta fram förvaltningsmetoder som kompletterar dagens. Slutligen betonade parlamentet att det är nödvändigt att uppnå jämvikt mellan samhällsekonomiska förhållanden och hållbar miljö. Här lyftes behovet fram av att införa en mekanism för stöd eller ersättning till fiskare som drabbas negativt av de ekonomiska och sociala konsekvenserna av återhämtningsplanerna för fiskbestånden eller andra åtgärder för bättre skydd av ekosystemen, framför allt i mindre utvecklade regioner.

⁶¹ T6-0390/2006, 28/9/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5341542

⁶² LEI B.V., *The Impact of the Increase of the Oil Price in European Fisheries*, Europaparlamentet, 2006.

År 2007 antog Europaparlamentet en resolution⁶³ som bygger på ett initiativbetänkande från Pedro Guerreiro (GUE/NGL, PT) om kommissionens rapport om genomförandet av den **gemensamma organisationen av marknaden (CMO)** för fiskeri- och vattenbruksprodukter. Direktoratet ombads att fram omfattande undersökningar i frågan⁶⁴.

Referens: KOM(2006)0558 slutlig av den 29 september 2006.

Föredragande: Pedro Guerreiro (GUE/NGL, PT).

Europaparlamentet betonade att en omfattande översyn av den gemensamma marknaden måste göras omedelbart för att garantera sektorns inkomster, en stabil marknad, förbättra saluföringen av fiskeriprodukter och öka det genererade mervärdet. Kommissionen uppmanades att lägga fram ett meddelande om riktlinjerna och ett förslag till översyn av den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeriprodukter.

Parlamentet betonade behovet av en omfattande förstärkning av den gemensamma organisationen av marknads ekonomiska resurser så att den kan garantera gemenskapsfinansiering på tillräcklig nivå för fiskerisektorns behov. I resolutionen påpekades att de befintliga mekanismerna för intervention kännetecknas av en hög koncentrationsnivå. Kommissionen uppmanades att fastställa huruvida dessa mekanismer är de lämpligaste och huruvida de är tillräckligt flexibla för att uppfylla behoven i de befintliga strukturerna för produktion/saluföring i medlemsstaterna, så att saluföringen av fisk kan förbättras och en skälig inkomst för producenterna garanteras.

Europaparlamentet förklarade att kompensationsersättningen för tonfisk bör förlängas och uppmanade kommissionen att införa en kompensationsersättning för sardiner, vilket parlamentet även tidigare begärt.

Parlamentet betonade vikten av märkning och korrekt information till konsumenterna. Kommersiella märkningar, främst för importerade produkter, bör undersökas och kontrolleras noggrant för att se till att konsumenterna inte vilseleds. Kommissionen ombads också påskynda processen med ekologisk certifiering av fiskeriprodukter.

Betänkandet betonade behovet av att strukturfonderna bidrar till att modernisera och skapa stödinfrastukturer för producenter i samband med produktion/saluföring, vilka omfattar enheter för kylning, beredning, transport och saluföring/distribution. Parlamentet fäste också vikt vid att mekanismerna för intervention måste anpassas till fiskeriprodukternas ökade hållbarhet, och manade till starkare stöd för en bättre ombordhantering av fisk, särskilt investeringar i kylningssystem. Parlamentet lyfte också fram behovet av att stärka metoderna för ekonomiskt stöd, främja utbudskoncentrationen genom effektivt stöd för inrättande och finansiering av producentorganisationer, framför allt inom det småskaliga kustfisket och det traditionella fisket. De operativa programmen bör – med lämpligt ekonomiskt stöd – garantera producentorganisationernas möjlighet att saluföra sina produkter direkt och därigenom höja fiskeriprodukternas mervärde. Parlamentet önskade också behålla den direkta kopplingen mellan stödet och producentorganisationerna i gemenskapens budget, samtidigt som möjligheten till kompletterande stöd öppnas för de operativa programmen för medlemsstaternas del.

⁶³ T6-0606/2007, 12/12/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484592.

⁶⁴ Jesús Iborra Martín, Direktoratet för struktur- och sammanhållningspolitik, *The Reform of the Common Organisation of the Market of Fisheries Products of 2000*, Europaparlamentet, 2007; Jesús Iborra Martín, Direktoratet för struktur- och sammanhållningspolitik, *Producers' Organisations and the Common Organisation of the Markets in Fisheries Products*, Europaparlamentet, 2008.

I resolutionen uppmanades kommissionen att utvärdera konsekvenserna av förbindelserna med tredjeländer, främst importerade produkters effekt på priserna vid det första försäljningsstället. Kommissionens manades att inta en fastare hållning i sin utvärdering av de yttre handelsförbindelserna, särskilt vid aktiveringen av WTO:s skyddsmekanismer, så att inte målsättningarna i artikel 33 i fördraget undergrävs. Parlamentet krävde också att samma regler och krav ska tillämpas på importerade fiskeriprodukter som säljs på den inre marknaden som på gemenskapens fiskeriprodukter, det vill säga i fråga om märkning, fytosanitära regler eller minsta tillåtna storlekar.

I juni 2008 antog Europaparlamentet en gemensam resolution⁶⁵ om **krisen i fiskerisektorn till följd av de stigande bränslepriserna**. En undersökning i ämnet hade beställts av direktoratet⁶⁶.

Europaparlamentets ledamöter uttryckte sin solidaritet med fiskarna i EU-länderna och uppmanade kommissionen och rådet att överväga åtgärder för att hitta en lösning på den nuvarande krisen i fiskerisektorn. Parlamentet upprepade sin begäran till kommissionen att omarbeta ovannämnda förordning med lägsta nivåer så att stödet utökas till 100 000 euro per fartyg i stället för per företag, varvid stödnivån kommer närmare den som gäller för övriga näringslivssektorer. Parlamentet uppmanade dessutom medlemsstaterna att påskynda förfarandena för att möjliggöra utbetalning av de minimis-stöd inom fiskerisektorn.

Europaparlamentet begärde att de frivilliga omstruktureringsplanerna för fiskeflottan sätts i kraft i alla medlemsstater och att de ekonomiska medel som behövs tillhandahålls. I det hänseendet

- uppmanades kommissionen att fastställa prioritetskriterier för de delar av fiskeflottan som har drabbats hårdast av krisen,
- ansåg Europaparlamentet att de nationella operativa programmen inom Europeiska fiskerifonden måste ses över så att mer riktat stöd kan betalas ut,
- uppmanade Europaparlamentet till stöd för engångsutbyte av fiskeutrustning för övergång till mindre bränslekrävande fiskemetoder,
- uppmanade Europaparlamentet till inköp av utrustning för att förbättra bränsleeffektiviteten.

Parlamentet bad kommissionen lägga fram förslag till ett sjuårigt kompensationsystem för koldioxidminskning inom fiskerisektorn med utgångspunkt i det aktuella priset på 25 euro per ton koldioxid.

Europaparlamentet uppmanade också kommissionen att inom ramen för det sjunde ramprogrammet stödja inrättandet av en särskild fiskeriinriktad fond för forskning och utveckling. Fonden bör bidra till finansieringen av projekt som syftar till att undersöka alternativa energikällor och höja energieffektiviteten inom fiskerisektorn.

Slutligen uppmanade Europaparlamentet kommissionen att utarbeta specifika förslag för att avhjälpa situationen i de områden som är mest beroende av fiskerinäringen. Parlamentet hade tidigare beställt forskning om detta ämne av direktoratet för struktur- och

⁶⁵ T6-0308/2008, 19/6/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5643522

⁶⁶ LEI B.V., [The Impact of the Increase of the Oil Price in European Fisheries](#), Europaparlamentet, 2006.

sammanhållningspolitik, som levererade undersökningen *Regional Dependency on Fisheries*⁶⁷.

6.2. Förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet

Förordningen syftar till att skapa hållbart fiske i regionen genom ett bättre utnyttjande av fiskeresurserna och skydda känsliga livsmiljöer samtidigt som hänsyn tas till det småskaliga kustfisket i Medelhavet.

Europaparlamentet hade i slutet av femte mandatperioden blockerat denna viktiga förordning om reform av den gemensamma fiskeripolitiken. I juni 2005 antogs ett betänkande⁶⁸ av Carmen Fraga Estevez (PPE-DE, ES) och parlamentet nådde en kompromiss med kommissionen i syfte att så snart som möjligt försöka återskapa tillfredsställande förhållanden för bestånden. Huvuddelen av parlamentets ändringar gällde fiske av tonfisk och minsta fångststorlek som kopplades till nätens maskstorlek och egenskaperna hos tillåtna fiskeredskap.

Ändringarna ingick i en kompromiss som förhandlades fram mellan föredraganden och kommissionen. I den ingick följande:

- Minsta maskstorlek på släpnät ska vara 40 mm fram till den 31 december 2006. Därefter ska de ersättas av ett nätstycke med kvadratiska maskor på 40 mm vid lyftet och, på motiverad begäran av fartygsägaren, ett nätstycke med romboidformade maskor på 50 mm. Kommissionen ska rapportera om hur bestämmelserna genomförs till parlamentet och rådet senast den 30 juni 2010.
- Förbud mot användning av släpnät på djup som överstiger 1 000 meter.
- Minsta storlek ska minska för sardin, kummel, langust och tunga.
- Förbud mot användning av släpredskap och hydrauliska släpredskap inom 0,5 sjömil i stället för 1,5 sjömil enligt kommissionens förslag.
- Europaparlamentet påpekade att åtgärder för långvandrande arter ska fastställas av regionala fiskeorganisationer (i det här fallet GFCM⁶⁹ och ICCAT⁷⁰) snarare än kommissionen. På så sätt blir åtgärderna bindande för både EU:s medlemsstater och övriga kuststater i Medelhavsområdet, varvid diskriminering mellan yrkesfiskarna förhindras.
- Fiske med långrev ska regleras med utgångspunkt från antalet krokar i stället för redskapets längd. Ombord ska inte finnas fler än 2 000 krokar för fartyg som fiskar tonfisk, 3 500 krokar för svärdfisk och 5 000 för långfenad tonfisk.
- Andra tekniska ändringar gällde längden på långrevens krokar för vissa arter och skrapredskapens bredd.

Vissa tidsfrister ändrades också av parlamentet:

⁶⁷ Pavel Salz, Framian bv, Graeme Macfadyen, Poseidon Ltd., [Regional Dependency on Fisheries](#), Europaparlamentet, 2007.

⁶⁸ T6-0234/2005, EUT C 124, 25.5.2006, s. 421–0527 E, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=236982

⁶⁹ Det allmänna rådet för fiske i Medelhavet.

⁷⁰ Internationella kommissionen för bevarandet av tonfiskbeståndet i Atlanten.

- Rådet ska före den 31 december 2005 (i stället för 2004) utse skyddade områden som ligger helt eller delvis utanför medlemsstaternas territorialvatten, och ange vilken typ av fiskeverksamhet som är förbjuden eller tillåten i områdena.
- Medlemsstaterna ska före den 31 december 2005 (i stället för 2004) utse andra skyddade områden inom sina territorialvatten i vilka fiske får förbjudas eller begränsas.

Referens: KOM(2003)0589 av den 9 oktober 2003.

Föredragande: Carmen Fraga Estevez (PPE-DE, ES).

6.3. Återhämtnings- och förvaltningsplaner

Återhämtnings- och förvaltningsplaner för bestånden är det viktigaste inslaget i politiken för bevarandet av resurser. Här är några exempel:

I november 2007 antog Europaparlamentet ett betänkande⁷¹ av Iles Braghetto (PPE-DE, IT) om ett förslag till rådets förordning **om en flerårig återhämtningsplan för tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet**. I betänkandet motsatte sig ledamöterna undantagen för minsta tonfiskstorleken.

De viktigaste ändringsförslagen gällde följande:

- Minst en månad innan förteckningen över fartyg och tonfiskfällor skickas till kommissionen ska medlemsstaterna elektroniskt översända en fångstplan till kommissionen med uppgift om antalet fartyg och tonfiskfällor för vilka de avser ansöka om fisketillstånd, tillsammans med uppgifter om den planerade fiskeansträngningen. Antalet fartyg och tonfiskfällor liksom uppfödning- och odlingskapacitet i fångstplanen ska stå i proportion till den tonfiskkvot som respektive medlemsstat förfogar över.
- Antalet fartyg och tonfiskfällor ska stå i proportion till villkoren och den uppskattade fiskeansträngningen i enlighet med den fångstplan som avses i texten.
- Ekonomisk ersättning från Europeiska fiskerifonden ska betalas ut till fiskare (både besättningar ombord och fartygsägare) under perioder då fiske är förbjudet.
- Parlamentet strök undantaget för minsta storlek på tonfisk på 8 kg.
- Kommissionen ska se till att fiske av tonfisk omedelbart avvecklas i de medlemsstater som inte följer tidsfristen för inlämning av omnämnda uppgifter.

Referens: KOM(2007)0169 av den 3 mars 2007.

Föredragande: Iles Braghetto (PPE-DE, IT).

I april 2005 antog Europaparlamentet en resolution⁷² av Rosa Miguélez Ramos (PSE, ES) om **återhämtningsplaner för bestånden av sydkummel och havskräfta**. De huvudsakliga ändringarna gällde följande:

⁷¹ T6-0532/2007, 15/11/2007, EUT L 340 22.12.2007, s. 8, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5474682

⁷² T6-0130/2005, EUT C 33, 9.2.2006, s. 495–558 E, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=239872

- Konsekvenser av återhämtningsplanerna för bestånden måste dämpas genom samhällsekonomiska åtgärder som får tillräckliga anslag från gemenskapens budget.
- Cadizbukten ska undantas från planen.
- Säkra biologiska gränser och fiskedödlighet ska definieras bättre.
- Mer flexibilitet vid medlemsstaternas minskning av fiskeansträngningar.
- Ökning av gränserna för när fisk måste vägas.

Kommissionen åläggs att efter två år lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av återhämtningsplanen, inklusive tillhörande samhällsekonomiska uppgifter.

Referens: KOM(2003)0818 av den 23 december 2003.

Föredragande: Rosa Miguélez Ramos (PSE, ES).

I april 2005 antog Europaparlamentet ett betänkande⁷³ av Philippe Morillon (ALDE, FR) om **återhämtningsåtgärder för bestånden av tunga i västra delen av Engelska kanalen och i Biscayabukten.**

Europaparlamentet ändrade kommissionens förslag helt när det förklarade att situationen för bestånden av tunga i västra delen av Engelska kanalen och Biscayabukten hade stabiliserats under senare år. Följaktligen borde återhämtningsplanen bytas ut mot en förvaltningsplan. Denna måste bygga på en vetenskaplig utvärdering av biomassan och inte på fiskedödligheten som kommissionen gjorde i sitt förslag. Syftet med förvaltningsplanen ska vara att behålla berörda bestånd av tunga inom säkra biologiska gränser. Huvuddelen av ändringarna kretsade kring nivåer för TAC, viktgränser och avskaffandet av högsta tillåtna fiskeansträngning.

Referens: KOM(2003)0818 av den 23 december 2003.

Föredragande: Philippe Morillon (ALDE, FR).

I maj 2005 antog parlamentet en resolution⁷⁴ av Albert Jan Maat (PPE-DE, NL) om **återhämtning av beståndet av europeisk ål.**

Genom sina ändringar ville Europaparlamentet ersätta kommissionens förslag på 15 dagars fiskeförbud varje månad med en alternativ åtgärd där fiskesäsongen förkortas "så att fiskeansträngningen minskas med hälften".

I betänkandet efterlystes "särskilda åtgärder för att garantera en ökning av mängden glasål som sätts ut i vattendragen" för att bemöta hotet med stor export av glasål. Parlamentet angav också att medlemsstaterna bör vidta "kompletterande åtgärder så att glasåls naturliga vandring hindras så lite som möjligt under bestämda perioder", och uppmanade EU att stödja "konstruktion och/eller anpassning av anordningar för avlägsnande av hinder så att inte åls vandring längs floderna äventyras". Parlamentet föreslog även en ny

⁷³ T6-0128/2005, EUT C 33, 9.2.2006, s. 495–540 E,

OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=239882

⁷⁴ T6-0200/2006, 16/5/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5279452

bestämmelse om ytterligare skydd för glasål med vissa villkor för fiske av ål som är kortare än 12 cm.

För närvarande finansierar EU följande tre forskningsprogram:

- Beräkning av chanserna för ålpopulationens återhämtning (EELREP).
- Fiskeriverksamhetens och vattenturbiners inverkan på populationen av europeisk glasål (Silvereel).
- Undersökning för att ta fram bättre underlag till förvaltningen av ål (Slime).

Referens: KOM(2005)0472 av den 6 oktober 2005.

Föredragande: Albert Jan Maat (PPE-DE, NL).

I november 2006 antog Europaparlamentet en resolution⁷⁵ av Albert Jan Maat (PPE-DE, NL) om en **förvaltningsplan för fiske som utnyttjar bestånd av rödspätta och tunga i Nordsjön**.

De viktigaste ändringsförslagen var följande:

- Total tillåten fångstmängd (TAC) ska anges för tre år och ersätta kommissionens ettåriga definition.
- Förslag om att lägsta försiktighetsnivå ska anges i ton för en förvaltningsplan i stället för det procentandelssystem som kommissionen föreslagit.
- Högsta antal dagar till sjöss ska anges för typ av fiske i enlighet med det synsätt som införts för återhämtningsplanen för torsk.

Parlamentet betonade också att eventuella negativa konsekvenser för ekosystem och den marina miljön måste minskas. Kommissionen ska därför undersöka hur bomtrålning påverkar ekosystemen och kartlägga alternativa fiskemetoder som är hållbara i ekonomiskt, ekologiskt och socialt hänseende. Med utgångspunkt från den undersökningen ska en handlingsplan utarbetas för gradvis utfasning av fiskemetoder och redskap som påverkar ekosystemen och den marina miljön negativt. I stället ska fiskemetoder och redskap som inte påverkar miljön lika mycket gynnas.

Referens: KOM(2005)0714 av den 10 januari 2006.

Föredragande: Albert Jan Maat (PPE-DE, NL).

I maj 2008 antog Europaparlamentet ett betänkande⁷⁶ av Rosa Miguélez Ramos (PSE, ES) om **förvaltningen av djuphavsbestånd**. Direktorat B hade tidigare hållit en förberedande workshop i frågan där fyra externa undersökningar redovisades⁷⁷.

Parlamentet påpekade att innan några nya förvaltningsåtgärder införs så borde en analys göras för att fastställa skälen till varför befintliga åtgärder inte tillämpas och varför medlemsstaterna inte fullföljer sina skyldigheter, eller gör det för sent eller med olika

⁷⁵ T6-0383/2006, EUT L 70, 14.3.2008, s. 24, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5304162

⁷⁶ T6-0196/2008, 8/5/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484602

⁷⁷ Dokumentation från workshopen: Antoine Dosdat, Pascal Lorange, Ifremer, France, Philip A. Large, CEFAS, Lowestoft, Matthew Gianni, IUCN, [Deep Sea Stocks Management](#), Europaparlamentet 2007.

metoder. I betänkandet uppmanas kommissionen, medlemsstaterna och fiskerinäringen att täppa till de hål som finns så att åtgärder för att kontrollera fiskeansträngningarna kan anpassas till varje typ av fiske, med tanke på att djuphavsfiske oftast är blandat fiske.

Parlamentet betonade att försiktighetsmetoden måste tillämpas vid utnyttjandet av varje art som betecknas som en djuphavsfisk och att TAC måste fastställas med utgångspunkt i detta och på grundval av exakta vetenskapliga studier. Parlamentet betonade också behovet av samordning inom olika regionala fiskeorganisationer (RFO) så att de vidtagna åtgärderna gäller samtliga flottor som bedriver denna typ av fiske.

Parlament tog även upp behovet av att införa förbud mot att kasta fångster över bord vid djuphavsfiske. På så sätt skulle forskare närmare kunna studera den stora mångfalden arter som landas, många av dem oätliga. Kommissionen borde anpassa nivån på fiskeansträngningarna efter vilka arter som är målet och efter vilka arter som fångas av misstag, samtidigt som den stärker övervaknings- och kontrollrutinerna.

Kommissionen uppmanades att göra följande:

- Genomföra en socioekonomisk bedömning av djuphavsfisket och analysera hur de nya minskningarna av fiskeansträngningen kommer att påverka sektorn och vilka följderna kommer att bli av fortsatt utarmning av fiskbestånden.
- Införa nya program för insamling av forskningsuppgifter.
- Förbättra övervaknings- och kontrollrutinerna i medlemsstaterna.
- Garantera genomförande och eventuell förbättring av befintliga internationella avtal om djuphavsfiske.

Referens: KOM(2007)0030 av den 29 januari 2007.

Föredragande: Rosa Miguélez Ramos (PSE, ES).

6.4. Hållbarhet inom EU:s fiske genom maximal hållbar avkastning

I september 2007 antog parlamentet ett initiativbetänkande⁷⁸ av Carmen Fraga Estevez (PPE-DE, ES) om att **genomföra hållbarhet inom EU:s fiske genom maximal hållbar avkastning**. Europaparlamentet ansåg att gemenskapens system för bevarande och gemenskapsförvaltning grundat på den totala tillåtna fångstmängden och på kvoter inte har möjliggjort ett rationellt utnyttjande av resurserna. Tvärtom har systemet på grund av sin stelbenthet och att det har styrts av politiska krav i stället för biologiska motverkat en rimlig förvaltning genom att komplicera kontrollen och uppmuntra till att fångsten kastas överbord.

Parlamentet betonade att alla framtida åtgärder för att ändra det nuvarande gemenskapssystemet för bevarande och förvaltning måste vidtas med full medverkan från yrkesfiskarnas sida och grundas på vetenskaplig fiskeriforskning. Ledamöterna begärde att bidrag ska anslås inom sjunde ramprogrammet för forskning om nya teoretiska fiskeförvaltningsmodeller och deras tillämpning, bättre analyser av resurssituationen, naturliga effekter och annan samverkan mellan arter samt bättre fångstredskap.

Parlamentet noterade kommissionens avsikt att nå dessa mål genom att införa maximal hållbar avkastning som referensmått för fiskeriförvaltningen, men påpekade samtidigt att

⁷⁸ T6-0382/2007, 6/9/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5386052

en stor majoritet av forskarsamfundet anser att andra moderna angreppssätt gått om den klassiska modellen med maximal hållbar avkastning. De nya strategierna tar hänsyn till ekosystemet i dess helhet och omfattar bland annat miljökriterier, samverkan mellan arter samt ekonomiska och sociala faktorer. Nya metoder som bygger på datorsimuleringar av fiskeverksamheten har utvecklats, med modellen med maximal hållbar avkastning som förebild, dock utan att den används som ett explicit mål. Här tas vederbörlig hänsyn till osäkerhet, miljöfaktorer och eventuell samverkan mellan arter. Dessa metoder skulle i princip kunna utvidgas till att även beakta särskilda sociala och ekonomiska faktorer.

Parlamentet varnade för att svårigheter uppstår när modellen med maximal hållbar avkastning ska tillämpas på blandat fiske, vilket överväger i EU. Parlamentet beklagade därför den bristande analysen och de otillräckliga lösningarna i meddelandet från kommissionen, liksom bristen på en mer djupgående utvärdering av följderna av en modell med maximal hållbar avkastning, med avseende på dess brister och särskilda tillämpningsmetoder och potentiella risker för eventuella felaktigheter i modellen. Parlamentet beklagade också avsaknaden av analys av utvecklingen av maximal hållbar avkastning och de fördelar som de olika strategierna kan medföra. Tiden var därmed inte mogen för förslaget om att inrätta modellen. Det krävs en fördjupad analys av problemen för att kunna fatta politiskt modiga beslut om adekvata åtgärder för att genomföra de mest nödvändiga förändringarna i den nuvarande gemensamma fiskeripolitiken.

Parlamentet var bekymrat över att man i samband med det ambitiösa målet att ändra strategin i systemet för bevarande och förvaltning av den gemensamma fiskeripolitiken inte tog tillfället i akt att tydligt definiera systemet för hur resurserna ska nyttjas, och att systemet med totala tillåten fångstmängd (TAC) och kvoter och systemet med fiskeansträngning fortfarande överlappar varandra. Kommissionen uppmuntrades att utnyttja tillfället till att utforma ett system för utnyttjande av fiskeriresurserna som gynnar hållbarhet, gör det svårare att kasta fångst överbord, förenklar de tekniska åtgärderna, avskaffar diskriminering och alltför hård konkurrens om fisken, ger nödvändig flexibilitet samt förbättrar sektorns konkurrenskraft. Eventuella ändringar av förvaltningssystemet måste följas upp av lämpliga och tillräckligt omfattande kompensationsåtgärder. Det slutliga förslaget socioekonomiska konsekvenser måste därför utredas.

Europaparlamentet efterlyste ett stegvist inrättande av ett system som i slutändan kan ge en fiskeripolitik som är bättre anpassad till de biologiska förutsättningarna för bestånd, så att ett hållbart gemenskapsfiske garanteras. Detta skulle så småningom ge ett stabilt system för utnyttjande av fiskeriresurserna där den totala tillåtna fångstmängden (TAC) eller kvoterna inte ändras annat än i särskilda fall och på ett halvautomatiskt sätt, i stället för att ändras från år till år och enligt andra kriterier än rent vetenskapliga.

Referens: KOM(2006)0360, 4 juli 2006.

Föredragande: Carmen Fraga Estevez (PPE-DE, ES).

6.5. Politik för att minska oönskade bifångster och stoppa bruket att kasta fångst överbord inom EU:s fiske

I januari 2008 antog parlamentet ett betänkande⁷⁹ av Carl Schlyter (Verts/ALE, SE) om en politik för att minska oönskade bifångster och stoppa bruket att kasta fångst överbord inom EU:s fiske.

I betänkandet belystes det faktum att oönskade bifångster och fångst som kastas överbord är ett miljömässigt och ekonomiskt problem eftersom de både orsakar obalans i vissa ekosystem och har visat sig vara den största orsaken bakom utfiskade bestånd, varav några, som torsk, har högt kommersiellt värde. Program för att minska fångst som kastas överbord måste integreras helt i gemenskapens allmänna politik för en hållbar förvaltning av fisket.

Parlamentet beskriver flera möjligheter:

- Tillåta fler dagar till havs eller öka tillåten fisketid för fartyg med mer selektiva redskap.
- Ge förmånstillträde för fartyg som fiskar med selektiva redskap till områden som är stängda för fartyg som inte fiskar med selektiva redskap.
- Tillåta fartyg med mer selektiva redskap att fiska under perioder då andra fartyg har fiskeförbud.

Parlamentet påpekade att fiskerinäringen skulle vara mer gynnsamt inställd till och agera mer kraftfullt om det fanns en kombination av positiva och negativa incitament. Ett förbud mot att kasta fångst överbord borde genomföras först sedan andra typer av negativa incitament har prövats. Parlamentet konstaterade att det mest förnuftiga tillvägagångssättet är att välja ett antal pilotfisker utifrån den mängd fisk som kastas överbord eller utifrån bevarandestatusen för de berörda arterna.

I resolutionen betonades att om ett förbud mot att kasta fångst överbord antas för specifika fiskeslag bör fisk som inte kastas överbord inte under några omständigheter saluföras direkt, för att undvika snedvridande incitament, till exempel uppkomsten av en marknad för små fiskar eller fisk som fångats utanför kvotsystemet. Fartygen får kompenseras för de kostnader de har haft för att föra iland fångst de annars skulle ha kastat överbord. Denna fisk kan användas i produktion av fiskmjöl eller fiskolja där företag som använder sig av denna möjlighet bidrar till en regionalt organiserad ersättningsfond.

Parlamentet påpekar slutligen att regelverket med totala tillåtna fångstmängder är en av de stora orsakerna till att fångst kastas överbord. Åtgärder bör därför vidtas för att undvika situationer där oundviklig fångst av fisk som uppfyller den fastställda storleken måste kastas överbord för att det saknas kvoter för dessa arter. Bifångstkvoter bör införlivas i totala tillåtna fångstmängder och alla landade bifångster bör räknas av mot kvottilldelningarna. Om ett slags fiske överskrider sin bifångstkvot finns det en risk för att detta fiske fredas, precis som det föreslås att alltför stor förekomst av ungfisk ska leda till införandet av fredningstid i realtid. Denna kvot bör sedan stegvis minskas för att ge ytterligare incitament för att förbättra redskapens selektivitet.

Referens: KOM(2007)0136 av den 28 mars 2007.

Föredragande: Carl Schlyter (Verts/ALE, SE).

⁷⁹ T6-0034/2008, 31/1/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484622

6.6. Rättighetsbaserade förvaltningsinstrument för fisket

Europaparlamentet antog ett betänkande⁸⁰ om **rättighetsbaserade förvaltningsinstrument för fisket** av Elspeth Attwooll (ALDE, UK) som svar på kommissionens meddelande i samma ärende. Före antagandet höll direktoratet en workshop där fyra externa undersökningar i ämnet redovisades⁸¹.

I sitt betänkande bekräftar parlamentet att en lång rad sådana system redan har införts, varav flertalet bygger på någon form av rättighetsbaserad förvaltning. Experiment med rättighetsbaserad förvaltning i de länder som har tillämpat detta system har fått mycket positiva återverkningar i många avseenden, exempelvis på kapacitetsminskningen. I resolutionen konstaterar parlamentet att frågan är komplicerad och att det finns många svårigheter på vägen mot ett enhetligt system, oavsett om det uppnås genom harmonisering av medlemsstaternas förfaranden eller genom förvaltning på gemenskapsnivå, även om dessa svårigheter går att övervinna. Eftersom systemet kan bli mycket positivt för förvaltningen av vissa gemenskapsflottor bör man åtminstone undersöka möjligheten att införliva det i den gemensamma fiskeripolitiken.

Parlamentet anser dock att man måste bedöma vilka konsekvenser ett system med rättighetsbaserat tillträde kan få för relativ stabilitet, koncentration av innehavet av sådana rättigheter och de socioekonomiska konsekvenserna av detta, fördelar för stora företag på småskaliga operatörers eller lokalt fiskes bekostnad, eventuella ytterligare kostnader och risk för en alltför hög koncentration av rättigheter. Parlamentet betonar att problemen måste lösas innan ett gemensamt system införs, till exempel möjligheten att i enlighet med tidigare erfarenheter sätta ett tak för ackumuleringen av fiskerättigheter.

Ledamöterna uppmanade kommissionen att se till att alla utredningar om rättighetsbaserade förvaltningsinstrument som den tillsätter syftar till följande:

- Ge en fullständig bild och analys av de förvaltningssystem som för närvarande tillämpas i medlemsstaterna.
- Gå igenom de grundläggande villkoren för rättighetsbaserade förvaltningsinstrument när det gäller a) vem rättigheterna kan fördelas till, vem de kan överföras till och om de går att handla med, samt eventuella begränsningar i detta avseende, och b) rättigheternas omfattning.
- Utvärdera, med hjälp av uppgifter från de befintliga förvaltningssystemen, hur effektiva systemen är för att nå målen för den gemensamma fiskeripolitiken i fråga om
 - förbättring av lönsamheten för de yrkesverksamma inom fiskerinäringen,
 - hållbara marina ekosystem,
 - bevarad livskraft i fiskeberoende samhällen,
 - koncentration av innehavet av fiskerättigheter och eventuellt förlorade arbetstillfällen,
 - hantering av dessa frågor för olika typer av fiske, både inom och utanför gemenskapens vatten.

Referens: KOM(2007)0073 av den 26 februari 2007.

Föredragande: Elspeth Attwooll (ALDE, UK).

⁸⁰ T6-0113/2008, 10/4/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484612

⁸¹ Bjørn Hersoug, Luc van Hoof och Maud Evrard, Torbjørn Trondsen, Thórolfur Matthiasson, [Rights Based Management in Fisheries](#), Europaparlamentet, 2007.

6.7. Gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske

I februari 2007 antog parlamentet ett betänkande⁸² av Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE, FR) om **genomförande av EU:s handlingsplan avseende olagligt, orapporterat och oreglerat fiske**.

I betänkandet uppmanas kommissionen och medlemsstaterna att arbeta dubbelt så hårt med att genomföra de 15 åtgärderna i EU:s handlingsplan om olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, som antogs 2002. En rad rekommendationer anges beträffande vilka åtgärder som bör vidtas. Framför allt uppmanar parlamentet kommissionen att infoga följande åtgärder i sitt förslag till förordning:

- Ett gemenskapsregister över fartyg som gör sig skyldiga till olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. I registret ska finnas fartyg som anges på de regionala fiskeorganisationernas svarta listor.
- Gemensamma lägsta straffsatser för uppenbara överträdelser som kan tillämpas i alla medlemsstater och är tillräckligt avskräckande.
- Alla svarta listor med fiskefartyg och fartyg som transporterar fisk, inklusive fartygets ägare eller operatörer, och som antagits av regionala fiskeriorganisationer måste offentliggöras och införlivas direkt i gemenskapslagstiftningen. Icke-EU-fartyg på de listorna måste oavsett skäl förbjudas att angöra gemenskapens hamnar, med undantag av fall på grund av force majeure eller humanitära skäl. Alla fartyg med EU-flagg måste hindras från att ge service (bränsle, leveranser, omlastning etc.) åt dessa fartyg till havs.
- Fiskefångstens rättsliga ursprung måste kunna bevisas innan den kan lastas av i EU:s hamnar eller importeras till EU.

Europaparlamentet välkomnade inrättandet av det nya kontrollorganet (i Vigo, Spanien) och uppmanade kommissionen att överväga möjligheten att inrätta en europeisk kustbevakningsstyrka. Parlamentet konstaterade också att kommissionen bör se till att personer som är involverade i olagligt, orapporterat och oreglerat fiske inte tilldelas någon form av stöd eller subventioner från gemenskapens fonder för någon del av sin verksamhet.

Referens: Betänkande som inte avser lagstiftning.

Föredragande: Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE, FR).

I juni 2008 antog därefter Europaparlamentet ett rådgivande betänkande⁸³ om förslaget till förordning om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

Huvudpunkter i förslaget var följande:

- Upprättande av en förteckning över fartyg (både fartyg som för EU-flagg och fartyg från tredjeländer) som bedriver olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU).

⁸² T6-0044/2007, 15/2/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5386082

⁸³ T6-0245/2008, 29/9/2008, EUT L 286 29.10.2008, s. 1, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5548632

- System för hamnstatskontroll som förbjuder tillträde av IUU-fartyg från tredjeländer.
- Förbud mot import av IUU-fiskeriprodukter genom ett krav på fångstintyg av flaggstaten som visar att fiskeriprodukterna är lagliga.
- Inrättande av ett varningssystem på gemenskapsnivå om det finns misstanke om att IUU-fiske förekommer.
- Förbud mot import av fiskeriprodukter från länder som identifierats som icke-samarbetande när det gäller EU-systemet.
- Detaljerade bestämmelser om vilka åtgärder som ska vidtas i var och en av de ovanstående situationerna.

Referens: KOM(2007)0602 av den 17 oktober 2007.

Föredragande: Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE, FR).

6.8. Debatt om en gemenskapsmodell för miljömärkning av fiskeriprodukter

I september 2006 antog Europaparlamentet ett initiativbetänkande⁸⁴ av Carmen Fraga Estévez (PPE-DE, ES) om kommissionens meddelande om inledningen av en debatt om en gemenskapsmodell för **miljömärkningsprogram för fiskeriprodukter**.

I betänkandet beklagar ledamöterna fördröjningen från kommissionens sida med att lägga fram sitt meddelande, vilket under tiden lett till att antalet privata miljömärken som inte står under någon offentlig kontroll har ökat samt till trovärdighetsproblem och förvirring bland konsumenter och producenter. Parlamentet beklagade också "avsaknaden av ambitioner" i kommissionens meddelande, som inte heller innehöll några tillfredsställande lösningar.

Parlamentet uppmanade kommissionen att inom sex månader utarbeta ett meddelande om de minimikrav och de riktlinjer som ett gemenskapssystem för miljömärkning av fiskeriprodukter bör uppfylla. Kommissionen bör även ta hänsyn till internationella krav på området, särskilt de som fastställts av FAO, och alltså se till att ett sådant system är förenligt med FAO:s uppförandekod för ansvarsfullt fiske och resolutionerna från andra internationella organisationer, till exempel FN och WTO. Systemet ska främjas av kommissionen, som bör fastställa riktlinjer för systemets tillämpning och garantera att de specialiserade ackrediterings- och certifieringsorganen är oberoende och att märkningen är trovärdig.

Referens: KOM(2005)0275 av den 29 juni 2005.

Föredragande: Carmen Fraga Estévez (PPE-DE, ES)

⁸⁴ T6-0347/2006, 7/9/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5281692

6.9. Skydd av känsliga marina ekosystem mot de negativa verkningarna av fiske med bottenredskap på öppet hav

I juni 2008 antog Europaparlamentet ett betänkande⁸⁵ av Duarte Freitas (PPE-DE, PT) om skydd av känsliga marina ekosystem mot de negativa verkningarna av fiske med bottenredskap på öppet hav. En undersökning i ämnet hade beställts från direktoratet⁸⁶. De främsta ändringarna i betänkandet var följande:

Parlamentet strök förbudet mot användning av bottenredskap på djup över 1 000 meter.

I förordningen måste hänsyn tas till de internationella riktlinjer för förvaltning av djuphavsfiske på öppet hav som antagits av FAO.

Parlamentet ändrade definitionen av "känsliga marina ekosystem" och "bottenredskap". Ansökan om särskilt fisketillstånd: dessa måste åtföljas av en detaljerad fiskeplan.

Om det är mycket osäkert huruvida ett känsligt marint ekosystem har påträffats ska området betecknas som ett känsligt marint ekosystem till dess att motsatsen har bevisats.

Kommissionen ska före den 30 juni 2009 (i stället för den 30 juni 2010) lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om förordningens genomförande.

Referens: KOM(2007)0605 av den 17 oktober 2007.

Föredragande: Duarte Freitas (PPE-DE, PT).

6.10. Inlämning av statistik över vattenbruket från medlemsstaterna

I januari 2008 antog Europaparlamentet, inom ramen för **medbeslutandeförfarandet**, ett betänkande⁸⁷ av Philippe Morillon (ALDE, FR) om **inlämning av statistik över vattenbruket från medlemsstaterna**. Parlamentet påpekade att kläckeriernas och yngelanläggningars allt större betydelse inom vattenbruket gör att det krävs detaljerade uppgifter om lämplig övervakning och förvaltning av sektorn inom den gemensamma fiskeripolitiken. De huvudsakliga ändringarna var följande:

- Förordningen borde ge medlemsstaterna en övergångsperiod på upp till tre år.
- Definitionerna ändrades av begreppen "vattenbruk", "fångstbaserat vattenbruk" och "produktion" (inklusive saluförda produkter från kläckerierna och yngelanläggningar).
- Medlemsstaterna ska (inte "får") använda urvalsundersökningar eller andra statistiskt validerade metoder som omfattar minst 90 procent av den totala produktionens volym, med undantag för medlemsstater med en produktion på mindre än 1 000 ton i stället för 500.
- Medlemsstaterna ska ange produkterna enligt art, med undantag för produktionen av sådana arter som inte överstiger 500 ton och inte utgör mer än 5 procent av produktionsvolymens vikt i en medlemsstat.

⁸⁵ T6-0246/2008, 15/7/2008, EUT L 201 30.7.2008, s. 8, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5548842

⁸⁶ Jose Franco, AZTI TECNALIA, *Environmental Effects of Fishing Gears and the Socioeconomic Consequences of their Modification, Substitution or Suppression*, Europaparlamentet, 2007.

⁸⁷ T6-0027/2008, 9/7/2008, EUT L 218 13.8.2008, s. 1, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5428882

- Uppgifterna ska täcka: 1) årlig produktion (volym och enhetsvärde) för vattenbruk, 2) årligt intag (volym och enhetsvärde) till fångstbaserat vattenbruk, och 3) årlig produktion från kläckerier och yngelanläggningar.
- Medlemsstaterna ska lämna uppgifterna till Eurostat inom tolv månader (i stället för nio) efter referenskalenderårets utgång. Det första referensåret ska vara 2008 (i stället för 2007).
- Kommissionen ska vart tredje år lämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet om den statistik som sammanställs, särskilt om statistikens relevans och kvalitet. Den ska även innehålla en analys av kostnadseffektiviteten hos det system som inrättats för insamling och bearbetning av statistiken, och en redogörelse för bästa praxis för att lätta på arbetsbördan för medlemsstaterna och för att förbättra uppgifternas användbarhet och kvalitet.

Referens: KOM(2006)0864 av den 22 december 2006.

Föredragande: Philippe Morillon (ALDE, FR).

7. KULTUR, UTBILDNING, MEDIER, SPRÅK, UNGDOMSFRÅGOR, IDROTT OCH KOMMUNIKATION

7.1. Kultur

Parlamentet anser att den europeiska integrationen ska bygga på kulturella värderingar. Därför har parlamentet alltid varit intresserat av att stimulera europeiskt samarbete på kulturområdet. Parlamentets initiativ inom kulturen omfattar så skilda områden som konstnärlig upphovsrätt, kulturarvet och interkulturell dialog.

7.1.1. Arbetstillfällena och tillväxtpotential inom kultursektorn

Europaparlamentet fäster stor vikt vid rörlighet över gränserna. I en resolution från 2006 om konstnärers sociala ställning betonade parlamentet att det behövs en rättslig ram för konstnärer som rör sig över gränserna så att de kan lösa problem med skatter och socialförsäkring. Dessförinnan hade utskottet för kultur och utbildning bett direktoratet göra en undersökning om konstnärers rörlighet och socialförsäkringssystemet, där en rad hinder identifierades som konstnärer möter när de arbetar i olika länder och ska söka arbetslöshetsersättning och ålderspension⁸⁸.

Efter parlamentets begäran samtyckte rådet till en arbetsplan för kultur med målet att förbättra regelverket för rörliga konstnärer. Parlamentet stödde därefter ett pilotprojekt om konstnärlig rörlighet med anslag på 1,5 miljoner euro ur EU:s årliga budget för utredningar, gemensamma åtgärder och utbyte av bästa praxis i fråga om rättsliga ramar för konstnärers rörlighet.

I samband med medbeslutandeförfarandet om programmet Kultur, vars syfte bland annat är att främja kulturarbetares rörlighet över gränserna, förespråkade parlamentet ökade anslag till kultursektorn.

I ett senare betänkande om kulturindustrin uppmanar parlamentet till en ny arbetsgrupp om kultur och den kreativa ekonomin, ett stödprogram till den konstnärligt skapande sektorn, sänkt moms och tydligare inriktning på fortbildning och rörlighet. Ledamöterna lade fram konkreta förslag för kommissionen och medlemsstaterna om bland annat innovativa finansieringsmetoder för kultursektorn.

Referens: Beslut nr 1855/2006/EG av den 12 december 2006⁸⁹.

Föredragande: Claire Gibault (ALDE, FR) – Konstnärers sociala ställning⁹⁰; Guy Bono (PSE, FR) – Kulturindustrin i Europa⁹¹.

7.1.2. Göra Europas gemensamma arv känt för allmänheten

Europaparlamentet vill öka kunskapen om vårt gemensamma europeiska arv. Hur arvet ska skyddas är något parlamentet uttrycker sin oro över. I en resolution om en europeisk agenda för en kultur i en alltmer globaliserad värld uppmanas kommissionen att lägga fram särskilda program för att bevara Europas kulturarv. Ledamöterna begär också att

⁸⁸ Susanne Capiou, Ericarts, *Mobility of Artists and Social Security*, Europaparlamentet, 2006.

⁸⁹ EUT L 372, 27.12.2006, s. 1–11, www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5190192

⁹⁰ T6-0236/2007, 7/6/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5398742

⁹¹ T6-0123/2008, 10/4/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5498632

kommissionen ska göra vad som krävs för att stärka och skydda immateriella rättigheter, särskilt i den digitala miljön. Utskottet för kultur och utbildning hade tidigare bett direktoratet utforma ett oberoende yttrande om kommissionens förslag till agenda⁹².

Skyddet av Europas kulturarv stod också i centrum för en resolution 2005 om filmarvet och konkurrenskraften i därtill kopplade branscher, samt en resolution från 2006 om skydd av Europas naturarv, byggnadsarv och kulturarv i landsbygdsområden och öregioner.

Att lyfta fram det gemensamma europeiska arvet och stimulera modernt skapande och kulturell utveckling var också kärnan i det mycket framgångsrika initiativet med europeiska kulturhuvudstäder. De europeiska kulturhuvudstäderna blev en succé redan från starten 1985. Varje år väljs en europeisk stad ut för att presentera sig själv, sin historia, sitt arv och sin kultur i en rad kulturevenemang.

I samband med utvidgningen reformerades urvalsförfarandet för europeiska kulturhuvudstäder. Nya bestämmelser infördes, i första hand för att kunna ta med städer från de nya medlemsstaterna, därefter för att förbättra urvalsprocessen. I en resolution om det nya förfarandet fastställde Europaparlamentet sammansättningen av urvalspanelen och införde bestämmelser om nya medlemsstater. Alla ändringar som föreslogs godkändes. Enligt de nya bestämmelserna ska två huvudstäder, en från de gamla och en från de nya medlemsstaterna, väljas ut varje år från och med 2009.

Referens:

- KOM(2007)0242, 10 maj 2007.

Föredragande:

- Vasco Graça Moura (PPE-DE, PT) – Europeisk agenda för en kultur i en alltmer globaliserad värld⁹³.

Referens:

- KOM(2004)0171, 16.3.2004.

- Hegyi Gyula (PSE, HU) – Filmarvet och konkurrenskraften i därtill kopplade branscher⁹⁴.

Referens:

- Beslut nr 649/2005/EG av den 13 april 2005⁹⁵.

Referens:

- INI/2006/2050.

Föredragande:

Nikolaos Sifunakis (PSE, EL) – Skydd av Europas naturarv, byggnadsarv och kulturarv i landsbygdsområden och öregioner⁹⁶.

7.1.3. Interkulturell dialog

Samhället blir allt mer mångfacetterat och globaliseringsprocessen sammanför människor med olika kulturell bakgrund och med olika synsätt. Fredlig samexistens bygger på

⁹² Christopher Gordon, Rod Fisher, Dragan Klaić, *Analysis of the Commission Communication a European Agenda for Culture in a Globalising World*, Europaparlamentet, 2007.

⁹³ T6-0124/2008, 10/4/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5532002

⁹⁴ Rekommendation nr 2005/865/EG av den 11 december 2007, EUT L 323, 9.12.2005, s. 57–61, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=241852

⁹⁵ EUT L 117, 4.5.2005, s. 20–21, OEIL: <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=238362>

⁹⁶ T6-0355/2006, 7/9/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5319222

ömsesidig förståelse och respekt för olika synsätt. Detta kan gynnas genom öppna och respektfulla utbyten. Sådana utbyten är ett av de huvudsakliga målen för den interkulturella dialogen.

Europaparlamentet har gjort stödet till interkulturell dialog till en prioritering. Dialogen har blivit en del av parlamentets externa förbindelser. I samband med europeiska året för interkulturell dialog 2008 organiserade parlamentet dessutom en rad evenemang som det stod som värd för, däribland möten på hög nivå med religiösa ledare, debatter och konferenser, en arabisk och en afrikansk vecka och en interkulturell filmfestival. Parlamentet beställde undersökningar om hur utbildningssystemen inom EU kan lära elever hantera ökad mångfald i samhället⁹⁷ och om realiteten bakom europeisk islam⁹⁸. Den senare undersökningen ger ett annat perspektiv än det som ofta ges av medierna.

7.2. Utbildning

De främsta prioriteringarna för europeiskt samarbete inom utbildning är att främja gränsöverskridande rörlighet för elever och lärare och att förbättra kvaliteten på utbildning och yrkesutbildning. Åren 2004–2009 inledde Europaparlamentet flera initiativ för att nå dessa mål och yttrade sig om flera ärenden inom medbeslutandeförfarandet.

7.2.1. Stimulera rörlighet och europeiskt samarbete

År 2002 nådde det välkända Erasmusprogrammet målet att få sin miljonte Erasmusstudent. I dag har över 1,5 miljoner studenter medverkat i utbytesprogrammet. 31 länder är anslutna till programmet och nio av tio högre utbildningsinstitutioner inom EU medverkar.

Under 2006 lyckades Europaparlamentets ledamöter i förhandlingarna med rådet öka månadsstipendiet som betalas ut via Erasmus. Från den 1 januari 2007 ökade stipendiet till 200 euro i månaden – 50 euro mer per månad jämfört med föregående program.

Erasmus ingår i det nya ”integrerade handlingsprogrammet för livslångt lärande” (2007–2013) som parlamentet och rådet enades om 2006. Programmet omfattar fyra delprogram inom grundskola, högre utbildning, yrkesutbildning och vuxenutbildning. Programmet främjar också språkinläring, e-inläring och spridning av projektresultat. Programmets budget för åren 2007–2013 uppgår till 6,97 miljarder euro. Ett annat program för rörlighet är Erasmus Mundus som stimulerar rörligheten mellan tredjeländer och EU för studenter inom högre utbildning.

Europaparlamentet har medbeslutanderätt i lagstiftnings- och budgetärenden för utbildningsprogrammen. I sin roll som budgetmyndighet har parlamentet kunnat öka budgeten för flera gemenskapsprogram. Utskottet för kultur och utbildning, som behandlar frågor kring programmen, arbetar också för att se till att förvaltningen av dem och genomförandet fungerar effektivt och med insyn.

Utöver programmen syftar andra initiativ till att öka rörligheten, till exempel det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS), Europass, Europeiska kvalitetsstadgan för rörlighet och den nyligen införda europeiska ramen för kvalifikationer. Syftet är att

⁹⁷ Cristina Allemann-Ghionda, Universitetet i Köln, [Intercultural Education in Schools](#), Europaparlamentet, 2008.

⁹⁸ Felice Dassetto, Silvio Ferrari och Brigitte Maréchal, [Islam in the European Union: What's at Stake in the Future?](#), Europaparlamentet, 2008.

arbetsmeriter från en medlemsstat inom EU ska bli jämförbara inom hela EU genom ett gemensamt språk för att beskriva kvalifikationer och därmed även underlätta rörlighet.

Referens:

- KOM(2007)0395, 12 juli 2007.

Föredragande:

- Marielle De Sarnez (ALDE, FR) – Erasmus Mundusprogrammet⁹⁹.

Referens:

- SEK(2005)0957, 8 juli 2005.

Föredragande:

- Thomas Mann (PPE-DE, DE) – Europeiska ramen för kvalifikationer¹⁰⁰.

Övriga:

- Beslut nr 1720/2006/EG av den 15 november 2006¹⁰¹.

- Beslut nr 2241/2004/EG av den 15 december 2004¹⁰².

- Rekommendation nr 2006/961/EG av den 18 december 2006¹⁰³.

7.2.2. Utbildning och konkurrenskraft

Parlamentet ser utbildning som bästa sättet att trygga EU:s konkurrenskraft. I en resolution från 2005 om utbildning som grundpelaren i Lissabonprocessen uppmanade parlamentet medlemsstaterna att öka sina investeringar i utbildning, att driva en mer konsekvent nationell utbildningspolitik och att främja vetenskapliga och tekniska studier samt utveckla en integrerad strategi för livslångt lärande som ska bidra till social integration.

Engagemanget för högkvalitativ utbildning för alla åldrar är också kärnan i Europaparlamentets resolution om effektiva och rättvisa utbildningssystem i Europa. Här betonade ledamöterna behovet av att utveckla effektiva och rättvisa riktlinjer för alla utbildningsnivåer, även för lägre åldrar. Innan resolutionen röstades igenom bad utskottet för kultur och utveckling direktoratet att ta fram ett underlag om hur effektivitet och rättvisa kan tryggas¹⁰⁴.

I en annan resolution om vuxenutbildning uppmanade Europaparlamentet medlemsstaterna att införa en andas livslångt lärande bland vuxna där kunskapsinhämtning främjas och där lärandet blir mer attraktivt och tillgängligt. Parlamentet har också gett sitt stöd till en förordning om en gemensam ram för systematiskt utarbetande av gemenskapsstatistik inom utbildning och livslångt lärande.

Referens:

- KOM(2006)0048, 8 september 2006 (Effektivitet och rättvisa).

Föredragande:

- Guy Bono (PSE, FR)– Utbildning som en hörnsten i Lissabonprocessen¹⁰⁵.

⁹⁹ T6-0497/2008, 21/10/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5510232

¹⁰⁰ T6-0368/2006, 26/9/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5303142

¹⁰¹ EUT L 327, 24.11.2006, s. 45–68, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5190202

¹⁰² EUT L 390, 31.12.2004, s. 6–20, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=239612

¹⁰³ EUT L 394, 30.12.2006, s. 5, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5274982

¹⁰⁴ Prof. Marc Demeuse, Ariane Baye, Deloitte, *Efficiency and Equity in European Education and Training Systems*, Europaparlamentet, 2007.

¹⁰⁵ T6-0384/2005, 18/1/2005, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5221062

Referens:

- KOM(2006)0614, 23 oktober 2006 (Vuxenutbildning).

Föredragande:

- Doris Pack (PPE-DE, DE) – Vuxenutbildning: Det är aldrig för sent att lära¹⁰⁶.

Referens:

- KOM(2006)0481, 8 september 2006.

Föredragande:

- Tomáš Zatloukal (PPE-DE, CZ) – Effektiva och rättvisa utbildningssystem i Europa¹⁰⁷.

Referens:

- Förordning (EG) nr 452/2008 av den 23 april 2008¹⁰⁸.

7.3. Medier

7.3.1. Reform av europeiska tv-bestämmelser

Europaparlamentet var först ut med att poängtera att den befintliga lagstiftningen inom den europeiska audiovisuella sektorn måste moderniseras. Den nya utvecklingen inom sektorn, särskilt sammansmältningen av tjänster och teknik (att en tv-kanal kan ses via datorn över webben) och framväxten av icke-linjära tjänster (till exempel beställvideotjänster eller mobil och digital tv) krävde en modernisering av direktivet om television utan gränser. Det nya direktivet om audiovisuella medietjänster gäller nu även nya medietjänster som webb-tv och beställvideotjänster.

Under förhandlingarna med rådet hade parlamentet en viktig roll på följande områden:

- Öka eller åtminstone behålla kvalitativa och kvantitativa begränsningar för reklamen (dvs. den övre gränsen för reklamslag är även fortsättningsvis tolv minuter per timme) och skapa juridiskt utrymme för produktplacering med garantier (produktplacering förbjuds till exempel i barnprogram).
- Stimulera fullständig tillgång till audiovisuella medietjänster för funktionshindrade.
- Förbättra skyddet för minderåriga genom uppförandekoder (till exempel beträffande reklam för "onyttig" mat i anslutning till barnprogram) eller förhindra att barn får tillgång till innehåll avsett för vuxna i beställda audiovisuella medietjänster.

Ledamöterna hade i ett betänkande från 2006 om skyddet av minderåriga och människans värdighet och om rätten till genmäle redan efterlyst insatser för att skydda barn från olämpligt innehåll på Internet.

Referens:

- Direktiv 2007/65/EG av den 11 december 2007¹⁰⁹.

- Rekommendation 2006/952/EG av den 20 december 2006¹¹⁰.

¹⁰⁶ T6-0013/2008,16/1/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484642

¹⁰⁷ T6-0417/2007, 27/9/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5484632

¹⁰⁸ EUT L 145, 4.6.2008, s. 227, OEIL: <http://www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5295862>

¹⁰⁹ EUT L 332, 18.12.2007, s. 27, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5301252

7.3.2. Trygga mångfalden i europeiska medier

Europaparlamentet anser att pluralistiska medier är avgörande för ett demokratiskt Europa. I en resolution om mångfald i medier som röstades igenom i september 2008 kräver ledamöterna att kommissionen och medlemsstaterna värnar om mångfald i medierna, att se till att samtliga EU-medborgare får tillgång till kostnadsfria och varierade medier i alla medlemsstater och att medlemsstaterna rekommenderar förbättringar när sådana behövs.

I samma anda förespråkade parlamentet i ett betänkande, även det antaget i september 2008, bättre erkännande av icke-kommersiella lokala medier. De drivs vanligtvis av lokala organisationer och kan också få en viktig funktion för att göra EU:s arbete mer känt. Ledamöterna hade tidigare beställt en undersökning från direktoratet som handlade om förhållandena för denna mycket specifika mediebransch inom EU¹¹¹.

Referens:

- SEK(2007)0032, 16.1.2007.

Föredragande:

- Marianne Mikko (PSE, ET) - Mediernas koncentration och mångfald i Europeiska unionen¹¹².

Referens:

- INI/2008/2011.

Föredragande:

- Karin Resetarits (ALDE, AT) - Icke-kommersiella lokala medier i Europa¹¹³.

7.3.3. Gynna europeisk film

2006 enades Europaparlamentet och rådet om programmet Media 2007. Programmet underlättar filmares tillgång till finansiering och bidrar till att öka spridningen av europeiska audiovisuella arbeten i världen. 755 miljoner euro betalas ut till europeisk filmindustri åren 2007–2013.

Att programmet är framgångsrikt märktes tydligt vid årets filmfestival i Cannes där fyra filmer som finansierats via Media fick priser: *Entre Les Murs* (Laurent Cantet, guldpalmen), *Gomorra* (Matteo Garrone, juryns stora pris), *Le silence de Lorna* (Luc och Jean-Pierre Dardenne, pris för bästa manus) och *Tulpan* (Sergey Dvortsevov, specialpriset *Un Certain Regard*). De fyra filmerna ingick bland de totalt 14 filmer som finansierats via Media och som valts ut för visning under festivalen. Filmer med Mediastöd har redan vunnit Oscar, som *The Counterfeiters* (Stefan Ruzowitzky) och *La vie en Rose* (Olivier Dahan).

För att bredda framgångarna med Mediaprogrammet utanför EU gav parlamentet sitt stöd till att inleda förberedelserna av ett nytt program, Media Mundus, som ska få två miljoner euro ur EU:s årliga budget för att förbättra samarbetet mellan EU:s filmindustri och dess partner världen över.

År 2007 instiftade Europaparlamentet filmpriset Lux. Priset delas ut årligen till en film som tar upp aktuella sociala frågor eller belyser europeisk kultur. Priset består av att ta fram 23 textade kopior av vinnarfilmen på alla gemenskapsspråk och en version för

¹¹⁰ EUT L 378, 27.12.2006, s. 72, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=243292

¹¹¹ Kern European Affairs (KEA), *The State of Community Media in the European Union*, Europaparlamentet, 2008.

¹¹² T6-0459/2008, 25/9/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5564652

¹¹³ T6-0456/2008, 25/9/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5581672

hörselskadade. På så sätt gynnas distributionen av europeisk film. Den första pristagaren blev den tysk-turkiske regissören Fatih Akin med filmen *Auf der anderen Seite*. År 2008 gick priset till filmen *Le silence de Lorna* av bröderna Dardenne.

Referens:

- Beslut nr 1718/2006/EG av den 15 november 2006¹¹⁴.

7.4. Språk

7.4.1. Gynna flerspråkighet och språklig mångfald

I en resolution från 2006 ger parlamentet sitt fulla stöd till de huvudsakliga målen för EU:s strategiska ram för flerspråkighet. Målen är att uppmuntra språkinläring och främja språklig mångfald och en flerspråkig ekonomi samt ge medborgarna tillgång till Europeiska unionens lagstiftning, förfaranden och information på deras egna språk.

Parlamentet anser att det är mycket viktigt att alla medborgare har praktiska färdigheter i minst två språk utöver modersmålet. I en resolution från 2005 välkomnade därför parlamentet inrättandet av den europeiska indikatorn för språkfärdigheter, ett instrument för att bedöma språkkunskaper. I ett initiativbetänkande från 2006 om den europeiska dimensionen i skolutbildningen betonades det ytterligare att medlemsstaterna borde ta med minst två utländska språk från mycket låg ålder i skolornas läroplaner. År 2008 bad utskottet för kultur och utbildning direktoratet att i en undersökning utvärdera EU:s handlingsplan för flerspråkighet och Europarådets insatser för att skydda minoritetsspråk och regionala språk¹¹⁵.

Referens:

- KOM(2005)0596, 22 november 2005.

Föredragande:

- Bernat Joan I Marí (ALDE, ES) –resolution om flerspråkighet¹¹⁶.

Referens:

- KOM(2005)0356, 1 augusti 2005.

Föredragande:

- Manolis Mavrommatis (PPE-DE, EL) – Europeiska indikatorn för språkfärdigheter¹¹⁷.

Referens:

- INI/2006/2041.

Föredragande:

- Christopher Beazley (PPE-DE, UK) – Den europeiska dimensionen i skolutbildningen¹¹⁸.

¹¹⁴ EUT L 327, 24.11.2006, s. 12, OEIL: www.europarl.europa.eu/oel/file.jsp?id=5189552

¹¹⁵ Joe Cullen, Clare Cullen, Véronique Maes, Gigliola Paviotti, Menon Network EEIG, *Multilingualism: between Policy Objectives and Implementation*, Europaparlamentet, 2008.

¹¹⁶ T6-0488/2006, 15/11/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oel/file.jsp?id=5329122

¹¹⁷ T6-0184/2006, 27/4/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oel/file.jsp?id=5288422

¹¹⁸ T6-0361/2006, 26/9/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oel/file.jsp?id=5313042

7.4.2. Europaparlamentet praktiserar flerspråkighet

Europaparlamentet anser att användningen av de olika språk som medborgarna talar i EU:s institutioner är en viktig beståndsdel för att värna om öppenhet, legitimitet och effektivitet. Alla EU-medborgare har rätt att lägga fram frågor eller framställningar till Europaparlamentet på ett av sitt lands officiella språk och få svar på samma språk. Alla ledamöter i Europaparlamentet har dessutom rätt att tala på och lyssna till sitt officiella språk.

Med utvidgningarna 2004 och 2007 mer än fördubblades antalet officiella språk i EU-institutionerna och de uppgår i dag till 23. Detta var en enorm utmaning i fråga om ledning och organisering av tolkning och översättning. I arbetet med att trygga den praktiska användningen av samtliga officiella språk vid parlamentets förhandlingar illustrerar Europaparlamentet verkligen EU:s språkliga mångfald. Europaparlamentets engagemang för flerspråkighet är unikt i världen.

7.5. Ungdomsfrågor

Europaparlamentet har alltid gett sitt stöd till nära samarbete mellan medlemsstaterna i ungdomsfrågor. Parlamentet initierade till exempel inrättandet av Europeisk volontärtjänst för ungdomar och har främjat utbyten mellan ungdomar. Åren 2004–2009 vidtogs flera åtgärder för att främja unga européer.

7.5.1. Europaparlamentet stöder aktiva ungdomar

Parlamentet enades med rådet om det nya programmet Aktiv ungdom för åren 2007-2013. Under förhandlingarna efterlyste parlamentet en markant ökning av den budget som anslagits och förenklade tillgången till dessa åtgärder. Parlamentet betonade också att tillgång till programmet skulle underlättas och ungdomar med funktionshinder tas med på lika villkor för att förhindra diskriminering. Parlamentet lyckades också få med den europeiska ungdomsveckan bland de åtgärder som finansieras genom programmet – ett framgångsrikt evenemang som arrangerades för fjärde gången 2008. Programmet Aktiv ungdom stimulerar till ett aktivt europeiskt medborgarskap bland ungdomar och syftar till att utveckla solidaritet, tolerans och ömsesidig förståelse mellan ungdomar från olika länder och ursprung.

I april 2008 skapade arrangörerna bakom Karlspriset och Europaparlamentet ett nytt europeiskt Karlspris för ungdomar som belönar ungdomars bidrag till den europeiska integrationen. Priset innebär en finansiering på 2 000–5 000 euro av befintliga projekt som stärker en gemensam känsla av europeisk identitet och europeiskt samarbete. Det första Karlspriset till ungdomar delades ut den 29 april i Aachen till det ungerska ungdomsprojektet Studenter utan gränser. Varje år samlas över hundra studenter från Rumänien, Slovakien, Ungern, Ukraina och andra länder för ledarskurskurser i europeiska frågor. Andra och tredje pris gick till Storbritannien respektive Grekland.

Referens:

- Beslut nr 1719/2006/EG av den 15 november 2006¹¹⁹.

¹¹⁹ EUT L 327, 24.11.2006, s. 30-40, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5190212

7.6. Idrott

7.6.1. Mot en europeisk idrottspolitik: ledamöter oroade över tv-rättigheter, spelarutbildning, dopning och rasism

Strängare bestämmelser om dopning, stöd till UEFA-förslag om att främja utbildning av unga fotbollsspelare och rättvis fördelning av lotteriinkomster är några av förslagen i Europaparlaments resolution om kommissionens vitbok om idrott med tillhörande handlingsplan, som antogs av en bred majoritet i maj 2008. I betänkandet uppmanas kommissionen att lägga fram tydligare riktlinjer om hur EU-bestämmelserna ska tillämpas på idrottsområdet. Parlamentet uttrycker också oro över eventuell avreglering av spelmarknaderna. I ett betänkande om proffsfotboll som röstades igenom 2007 hade ledamöterna redan uppgett att bättre bestämmelser krävs på många områden inom proffsfotbollen i EU, från hanteringen av klubbarnas finanser till rekrytering av unga talanger. Parlamentet hade då uppmanat kommissionen att lägga fram lösningar.

Europaparlamentet har också engagerat sig i de sociala och utbildningsmässiga aspekterna av idrott. År 2007 röstade ledamöterna ja till en resolution om idrottens roll inom utbildning. Idrott måste vara obligatoriskt ämne i skolan, menade de, och barn ska ha minst tre idrottslektioner i veckan. Detta som ett led i kampen mot fetma och ett bidrag till främjandet av en hälsosam livsstil. Parlamentet förberedde betänkandet genom att begära en undersökning av tongivande trender beträffande idrottens roll i utbildningen i medlemsstaterna¹²⁰.

År 2006 antog ledamöterna också en skriftlig förklaring där alla former av rasism vid fotbollsmatcher tydligt fördömdes. Parlamentet uppmanar UEFA och andra tävlingsarrangörer i Europa att se till att domare får tydligare och strängare riktlinjer så att de har möjlighet att stoppa eller lämna en match om allvarliga rasistiska händelser inträffar. Parlamentet har också aktivt stött införandet av förberedelser inom idrott i 2009 års budget. Målet är att förbereda framtida EU-insatser på idrottsområdet med utgångspunkt från de prioriteringar som anges i vitboken.

Referens:

- KOM(2007)0391, 11.7.2007.

Föredragande:

- Manolis Mavrommatis (PPE-DE, EL) – resolution om vitboken om idrott¹²¹.

Referens:

- KOM(2005)0680, 22.12.2005.

Föredragande:

- Pál Schmitt (PPE-DE, HU) – Idrottens roll i utbildningen¹²².

Referens:

- INI/2006/2130.

¹²⁰ Professor Ken Hardman, Universitet i Worcester, [Current Situation and Prospects for Physical Education in the European Union](#), Europaparlamentet, 2007.

¹²¹ T6-0198/2008, 8/5/2008, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5565022

¹²² T6-0503/2007, 13/11/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5478932

Föredragande:

- Ivo Belet (PPE-DE, BE) – Framtiden för professionell fotboll i Europa¹²³.

Referens:

- Skriftlig förklaring om bekämpning av rasism inom fotbollen¹²⁴.

7.7. Europa och dess medborgare

7.7.1. Kommunicera EU-frågor till medborgarna och stimulera till aktivt medborgarskap

I egenskap av företrädare för de europeiska medborgarnas intressen fäster Europaparlamentet stor vikt vid att kommunicera EU:s åtgärder till medborgarna. I resolutionerna om EU:s kommunikationsstrategi lade parlamentet upprepade gånger fram detaljerade förslag om att förbättra kontakterna mellan EU och dess medborgare, och har kritiskt granskat kommissionens initiativ. Parlamentet förespråkar bland annat en gemensam kommunikationsstrategi för EU:s samtliga institutioner, översyn av kommunikationsmetoder och en decentraliserad kommunikation av Europafrågor, det vill säga på nationell, regional eller lokal nivå, ökad delaktighet, liksom gränsöverskridande samarbete med nationella, regionala och lokala medier.

År 2006 enades parlamentet och rådet om programmet Ett Europa för medborgarna. Programmet ska uppmuntra till samarbete mellan medborgare och deras organisationer från olika länder. Kända initiativ, till exempel vänorter, finansieras via programmet.

Referens:

- KOM(2006)0035, 1.2.2006 och KOM(2004)0196, 20.4.2004.

Föredragande:

- Luis Herrero-Tejedor (PPE-DE, ES) om EU:s kommunikationspolitik och om genomförandet av Europeiska unionens informations- och kommunikationsstrategi¹²⁵.

Referens:

- Beslut nr 1903/2006/EG av den 12.12.2006¹²⁶.

¹²³ T6-0100/2007, 29/3/2007, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5353822

¹²⁴ T6-0080/2006, 14/3/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5323832

¹²⁵ T6-0500/2006, 16/11/2006, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5329222;

T6-0183/2005, 12/5/2005, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5214472

¹²⁶ EUT L 378, 27.12.2006, s. 32, OEIL: www.europarl.europa.eu/oeil/file.jsp?id=5243942

